

ANNUAL REPORT

ANNUAL REPORT 2025

**DOKU
FEST**
International Documentary
and Short Film Festival

CONTENT

13
SUMMARY

16
WINNERS

21
COMPETITION

22
SPECIAL
PROGRAMS

26
DOKUKIDS

31
DOKUNIGHTS

38
INDUSTRY

41
DOKUTALKS

59
SHORT FILM
FORUM

65
SHFF
WINNERS

66
CONCLUSION

69
MASTERCLASSES

74
DOKULAB

213 FILMS

66 COUNTRIES

6 WORKSHOPS

15.507 ATTENDEES

9 MUSIC EVENTS

103 STAFF MEMBERS

70 VOLUNTEERS

FESTIVAL HIGHLIGHTS

EDICIONI / EDITION XXIV
1-9 GUSHT / AUGUST 2025

SUMMARY

The 24th edition of DokuFest was held from 1 to 9 of August in venues throughout the historic city center of Prizren, as well as at ITP, Innovation and Training Park and at Abi Çarshia cinemas.

This year's program featured screenings of 216 films in seven competition programs and in a dozen of specially curated ones, 8 engaging debates, 4 insightful masterclasses, 6 workshops, 1 exhibition, and 9 live music performances that brought together filmmakers, artists, and audiences from Kosovo, the region and across the world to the festival.

From the total of 3250 films that were submitted through the Filmfreeway submission platform, as well as from more than 300 films viewed at the major film festivals, our programming team carefully selected 100 films to compete in seven competition sections and further 116 films in 12 specially curated programs. Several films had their World, International, and European premieres during the festival, further solidifying DokuFest's role as a space for new voices and powerful storytelling. With all this, DokuFest continues to be a significant platform for ground-breaking cinema, where a diverse selection of documentary and narrative films that challenge conventions and ignite conversation thrives.

Short Film Forum, a regional co-production and pitching platform aiming to champion emerging short filmmakers from Kosovo, North Macedonia, and Albania. After a successful open call that attracted 48 projects, eight diverse proposals from animation and documentary to fiction, hybrid, and experimental were selected.

The Forum began with an online session on July 25, followed by a hands-on program in Prizren from August 4 to 6, 2025, offering pitching training, professional mentoring, and networking opportunities.

This edition was guided by a theme as unsettling as it was necessary: "Endless Greed Mental Void." Unlike a conventional festival slogan, this was framed not as a concept, but rather as a condition, a diagnosis of our present reality.

The theme reflected the deep emotional, political, and moral disorientation of our time. Wars have become perpetual rather than episodic; injustice and suffering unfold on a daily scale that feels unbearable; and yet, collective response has often been muted, fragmented, or absent. "Endless Greed Mental Void" captured this paralysis, the emptiness that arises when the horrors of the world exceed our capacity to react with clarity and proportion.

By choosing this theme, DokuFest sought to challenge the numbness produced by overexposure to catastrophe. It was an invitation to resist apathy, to confront the normalization of violence, and to reawaken our responsibility to listen, to bear witness, and to act. The films, discussions, and artistic interventions across the festival echoed this urgency, functioning not merely as cultural experiences but as forms of protest and resilience.

The 24th edition of DokuFest welcomed an impressive 15,507 attendees, reflecting the festival's enduring ability to draw diverse audiences from Kosovo, the region, and abroad. This vibrant participation was made possible thanks to the dedication of 103 staff members who ensured the smooth running of all festival segments, and the invaluable contribution of 70 volunteers, whose energy and commitment embodied the spirit of community that defines DokuFest. Together, audiences, staff, and volunteers created the unique atmosphere that transforms Prizren into a cultural meeting point each summer.

The success of the 24th edition of DokuFest would not have been possible without the generous support of our sponsors, partners, and institutional supporters, whose commitment to culture and community continues to sustain the festival's vision. Their contributions, financial, logistical, and creative enabled us to bring films, debates, music, and educational activities to life, and to share them with thousands of people in Prizren and beyond.

We extend our deepest gratitude for their trust and partnership in making DokuFest a space where cinema inspires change.

WINNERS

Balkan Dox Feature Winner:
A Strange Colour of Dream

By: Yasemin Akinci

Balkan Dox Feature Special Mention:
Soil and Wings

By: Stefan Malešević

Balkan Dox Short Winner:
Merging Bodies

By: Adrian Paci

International Shorts Winner:
Blue Heart

By: Samuel Suffren

Nominated for Best European Short
Film: Masterpiece Mommy

By: Dorothy Sing Zhang

Audience Award:
Palace of Youth

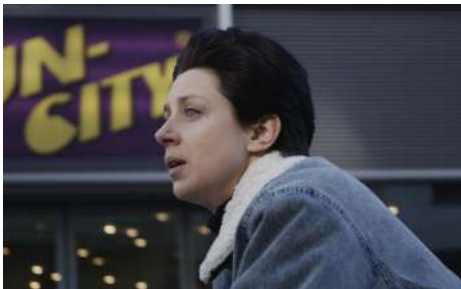
By: Maddie Gwin

Balkan Dox Short Special Mention:
Antigona

By: Ibër Deari and Mirsad Abazi

International Feature Dox Winner:
Action Item

By: Paula Ćurinová

International Short Dox Winner:
We Were The Scenery

By: Christopher Radcliff

Best Youth Film Award
Coexistence My Ass

By: Amber Fares

Distribution Award
Ndera

By: Endrit Qarolli

Green Dox Winner:
Shifting Baselines

By: Julien Elie

Green Dox Special Mention:
May The Soil Be Everywhere

By: Yehui Zhao

Human Rights Dox Winner:
My Dear Theo

By: Alisa Kovalenko

2025

WINNERS

DOKU
FEST

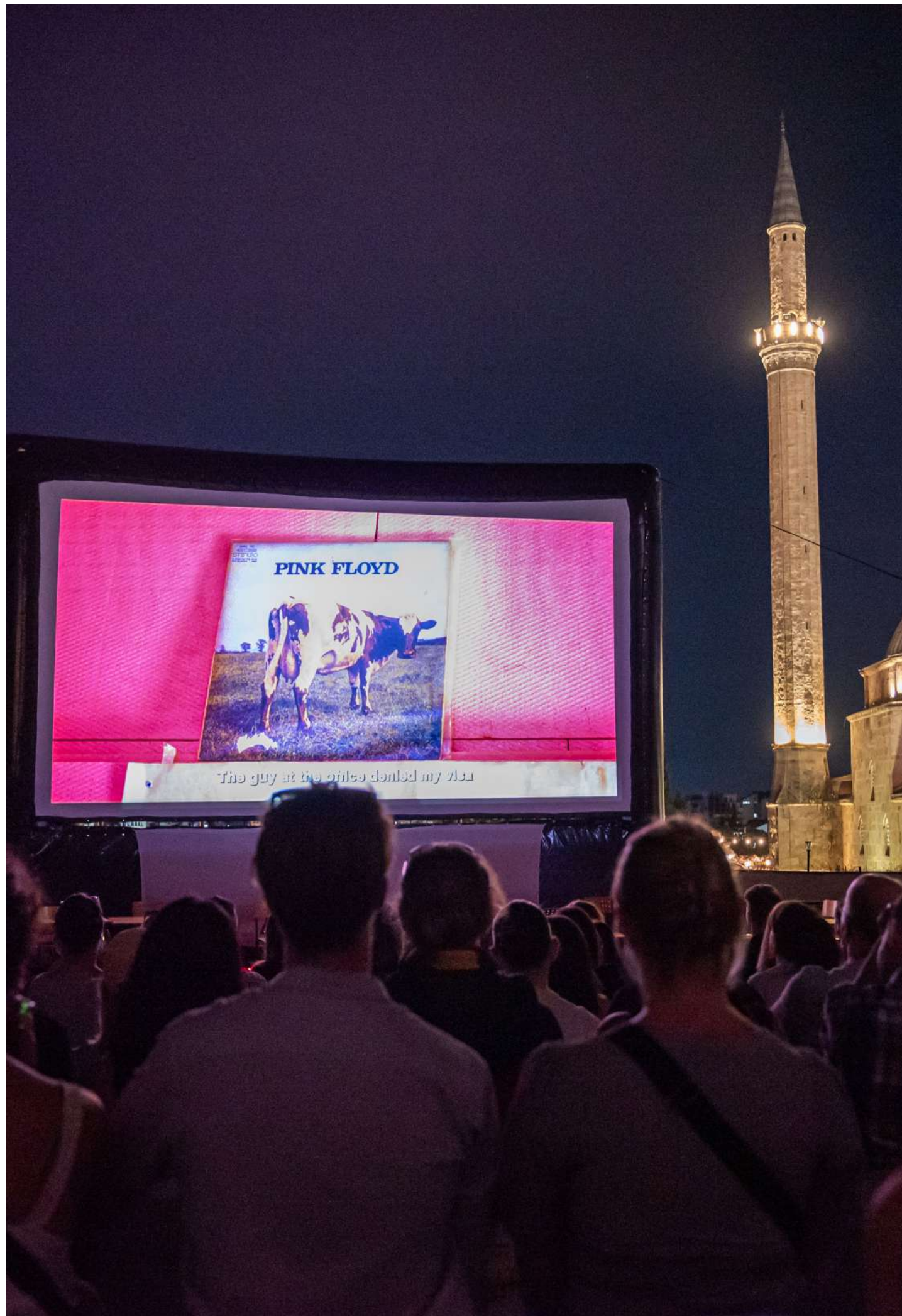

COMPETITION

Competitions are at the heart of DokuFest, and this year's program offered a rich and diverse selection of films.

The Balkan Dox Competition featured 18 films, showcasing the best documentaries from the region. The International Feature Dox included 10 films, while the International Short Dox presented 15 films, complemented by another 25 international short films in specially curated selections.

The Human Rights Dox and Green Dox competitions each featured 8 films, focusing on pressing social and environmental issues. The National Competition included 13 films, many already awarded at international festivals. Due to budget constraints, the Truth Dox Competition was paused this year, with plans to return in the 2026 edition. Overall, these competitions reflected DokuFest's commitment to bold, thought-provoking cinema, highlighting both regional talent and global storytelling.

SPECIAL PROGRAMS

View from the world

The View from the World program brought together twelve powerful documentaries that opened a window to today's most urgent realities. From films like 2000 Meters to Andriivka and Facing War, both reflecting on Ukraine's war and struggle, to stories of injustice and family separations at the US border in Separated, and portrayals of today's grim America through the story of parents' alcohol abuse and life in cheap motels in Flophouse America, the program balanced global politics with deeply personal stories. It reminded audiences that cinema can connect us to struggles and hopes far beyond our own borders.

Spotlight: Brett Story

This program invited audiences to engage more deeply with the work of Brett Story, an award-winning filmmaker, geographer and writer through a selection of seven films: two feature-length films (The Prison in Twelve Landscapes and The Hottest August) and five documentary shorts spanning from 2009 to the present (including Grace (2009), Car Wash (2008), Camperforce (2017), Debtor's Prison (2017, co-directed), Sanctuary (2020), plus an extract from her work-in-progress The Production of the World). Her films pressed us to ask hard questions about justice, memory, and systems of power, while also inviting reflection on how personal and communal lives are shaped by those larger forces.

Fiction/non-fiction

This year, DokuFest introduced Fiction/Non-Fiction, a bold film strand where storytelling edges blur and fiction borrows from documentary and vice versa. The section featured eight films, each experimenting with genre-bending techniques: To a Land Unknown, New Dawn Fades, Invention, Eighty Plus, Little, Big, and Far, The World Upside Down, I Am Night at Noonday, and Rich Peppiatt's movie about Irish hip hop group Kneecap. These works challenged audiences to rethink what truth means on film, to feel how memory, myth, and reality can intertwine, and to see cinema not just as a mirror, but as a borderland between what is seen and what is imagined.

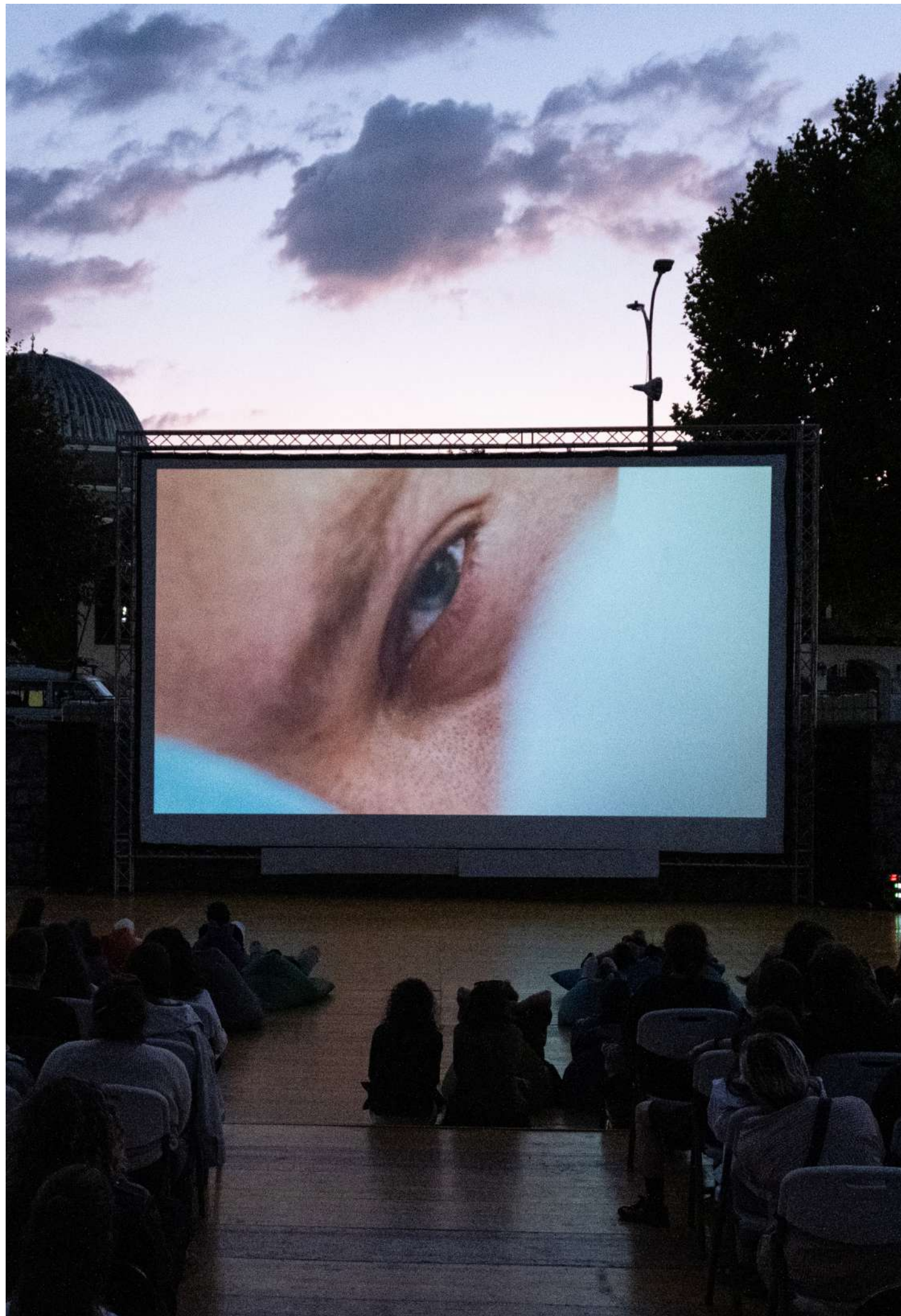
The Slanted & Enchanted: Music on Film

This program brought together six films that merge sound and cinema in striking ways. We opened with Pavements by Alex Ross Perry, a meta-documentary about the iconic indie band Pavement, followed by Ellis Park, in which director Justin Kurzel profiles musician Warren Ellis of The Dirty Three and Nick Cave & the Bad Seeds as he balances a life of art and caring for wildlife in Sumatra. From Italy came Canone Effimero by the De Serio brothers, a vibrant dive into folk traditions and regional song. Kosovo's post-war underground scene appeared in Palace of Youth, observing indie pop and post-punk bands in gentle detail. Meanwhile Slovenia's punk past 1977 to 1985 was revisited in Punk Under Communist Regime, and Monk in Pieces profiled avant-garde artist Meredith Monk, inspiring icons from Björk to David Bowie. The program invited audiences to listen, feel and reflect on how music shapes identity, memory, resistance, and connection in places both familiar and far away.

Masters on short: Wim Wenders

We introduced Masters on Short, a new program that spotlights great filmmakers through their short films. We opened this first chapter with the great German filmmaker Wim Wenders, a voice known for poetic cinema and deep questions. During this retrospective, audiences saw four of Wenders's short works from different times in his career: Room 666 (1982), where he asked famous directors whether cinema has a future; Reverse Angle (also 1982), exploring cities, people, and the meeting of cultures; Same Player Shoots Again (1967), an early experimental piece; and Silver City Revisited (1968), a haunting look at a ghost town and what memory means. Together, these films offered viewers more than cinema, they offered reflection: about art, loss, modern life, and what it means to see the world with both nostalgia and hope.

Special screenings

This year's Special Screenings at DokuFest brought together a striking mix of films that dared to challenge, provoke, and surprise. We opened with political contrasts: Henry Fonda for President (2024), which reflects on U.S. culture through the life of its namesake actor, and The Encampments (2025), a fierce critique of complicity in genocide via passionate campus protests. Audiences were taken on a journey through time and memory with rare archival work like Through Our Kosovo (1933), and with In Front of Guernica (Director's Cut) (2023), which reframes 20th-century history via Picasso's painting. Film-makers like Caveh Zahedi (The Trees Were Spelling Love Backwards) and Sofia Bohdanowicz (Measures for a Funeral) blurred boundaries between fiction and reality, while Wim Wenders' Tokyo-Ga rounded off the program, offering a poetic tribute to cinematic heroes. These screenings reminded us that cinema doesn't just show the world; it questions how we see it.

Future is here

This year's Future is Here celebrated its 13th edition, continuing its role as a vital training ground for young Kosovar filmmakers. Ten participants from across Kosovo came together for seven days of intense mentorship, experimentation, and storytelling, some seeing through the camera for the first time, others digging deeper into what it means to make documentary work rooted in their own lives. By the end of the camp they produced seven new short documentaries. Mentors included both established filmmakers like Dea Gjinovci, Samir Karahoda, Enis Saraçi, Ilir Hasanaj, and alumni mentors such as Leart Rama, Norika Sefa, Flutura Balaj, and Hana Ahmeti, reinforcing the sense of community and generational exchange. After thirteen years, Future is Here has become more than a workshop, it is a home for emerging voices shaping Kosovo's new wave of cinema.

Bridging the gap

In collaboration with the Scottish Documentary Institute, DokuFest presented Bridging the Gap, a program featuring five compelling short documentaries by emerging Scottish filmmakers. These films explored themes of incarceration, environmental interaction, psychological landscapes, and intergenerational trauma, offering diverse perspectives on contemporary issues.

The program highlighted the power of documentary storytelling to foster understanding and connection across cultures.

Blast from the past

In collaboration with Kino Lumbardhi, DokuFest's Blast from the Past program returned this year with a curated selection of cult classics and cinematic gems that defy convention. The lineup featured three films: David Lynch's Lost Highway (1997), Piotr Szulkin's O-Bi, O-Ba: The End of Civilization (1985), and Michael James Radford's 1984 (1984). These films delved into surreal, absurd, and fantastically strange narratives, challenging the boundaries of visual storytelling and offering audiences a journey into the hallucinatory worlds imagined by some of cinema's most visionary directors.

Kontakt collection @dokufest

In a unique collaboration, DokuFest partnered with the Kontakt Collection and Autostrada Biennale to present a two-day film program on August 2-3, 2025, at Autostrada premises, as well as in cinemas in Prizren. Kontakt Video Portraits of Alexander Horwath, Ashley Hans Scheirl, Milica Tomić, and Franz Novotny were screened at the Autostrada Biennale on 2 and 3 August accompanied by live discussions with author, curator, and filmmaker Neil Young and the portrayed personalities. DokuFest also presented films and video works from the Kontakt Collection by Sokol Beqiri, Dietmar Brehm, Ivan Ladislav Galeta, Sanja Iveković, Anna Jermolaewa, Adrian Paci, (Ashley) Hans Scheirl, Mladen Stilinović, Milica Tomić, Želimir Žilnik, and Artur Żmijewski on 3 and 4 August.

Sport on film

DokuFest's Sport on Film program showcased the spirit of adventure and endurance through films that go beyond physical performance, revealing personal and cultural journeys. The lineup included four films: Transcardus - A BalkanSki Story (2024, Italy), Melodies for the Lemurs (2016, Austria), North of Nightfall (2018, USA), and Séan Garnier vs The World (2016, UK). These films explored themes of exploration, expression, and the harmony between body and nature, offering audiences a cinematic journey into the world of extreme sports. The program was realized in partnership with Red Bull.

DOKUKIDS

As part of the 24th edition of DokuFest, DokuKids hosted a week-long program of educational and innovative workshops for children. Held from August 2-8, 2025, at the Innovation and Training Park (ITP), the program was carefully curated by Malborë Krajku and Idriz Morina.

In total, 148 children's films were submitted to the festival, out of which 48 were selected for daily screenings dedicated to young audiences. The films were screened each day from 10:00 - 12:00 and were categorized according to different age groups of children. All screenings were open to the public and free of charge, welcoming children regardless of whether they were registered in a workshop or not. A special highlight was the screening of Notes from Planet Three, attended by the film's director Simon Ellis. Following the screening, a discussion was organized, during which children were highly engaged and interactive with the director. Altogether, the film screenings attracted an audience of 167 participants.

In this edition, we organized a total of six workshops for children aged 6-17. The workshops included: Stop Motion - Animation Workshop, Creative Documentary Film Production, Practice Storyboarding: Turn Ideas into Images, Create with AI (in collaboration with Cactus Education), How to Stay Safe Online - Cyber Awareness (in collaboration with Cactus Education) and, NextGen Filmmakers (in collaboration with IPKO and Telegraf).

A total of 93 children participated in these workshops that were held daily from 12:00 to 16:00 and were led by recognized experts and artists from the field of film. During the Stop Motion - Animation Workshop, participating children created seven short films, which were screened at the festival's closing ceremony. Additionally, in the Creative Documentary Film Production, children created two short films.

DOKUNIGHTS

From August 2 to 9, the Castle of Prizren became our favourite place to end the day.

As the sun went down, the lights came up, and every night felt like a reunion between friends, artists, and a city that loves music. DokuNights isn't just "the party after the films." It's where the energy of the festival spills out into the open air, where you can feel the crowd breathe together and watch the skyline shift with each song. We opened with a fearless electronic triptych Byron Yeates x IN2Stellar x Rebiswan, who set a steady pulse over the fortress stones and told everyone, very clearly: this week is going to move. The next night belonged to Shkodra Elektronike. Fresh from Eurovision 2025 with "Zjerm," they brought folktronica that felt rooted and new at the same time. You could hear the old and the modern in the same beat, and you could see it land with the audience with lots of smiles, lots of phones in the air, lots of dancing.

One of the most powerful moments came with Dakha Brakha. Their show was beautiful and brave part concert, part statement. The harmonies, the drums, the presence... it all added up to a performance that spoke directly to the times we're living in, and to the distance (or lack of it) between Kosovo and Ukraine. It reminded us what a stage can hold: joy, pain, and the will to keep going. We're grateful to the European Union in Kosovo for supporting their performance.

Midweek brought a change of pace with Ibadete Ramadani & Band. It was intimate, open-hearted, and exactly what many of us needed: a chance to listen closely and lean into the music. That same spirit of curiosity continued with Cinna Peygamy, YAAND, and urbau an evening that stretched genres without ever losing the crowd. And because DokuFest is always about sharing knowledge, Cinna offered a free masterclass for the audience. We loved watching the castle turn into a classroom for two hours, with people asking questions, learning, and trying things out. Later in the week, Luxe and upsammy guided the dance floor with care and a lot of taste in music that kept people moving but also kept them listening. It felt like discovery was built right into their sets: new textures, new paths, but always with a handout to the crowd.

A Moment We're Proud Of: Yll Limani at the Castle

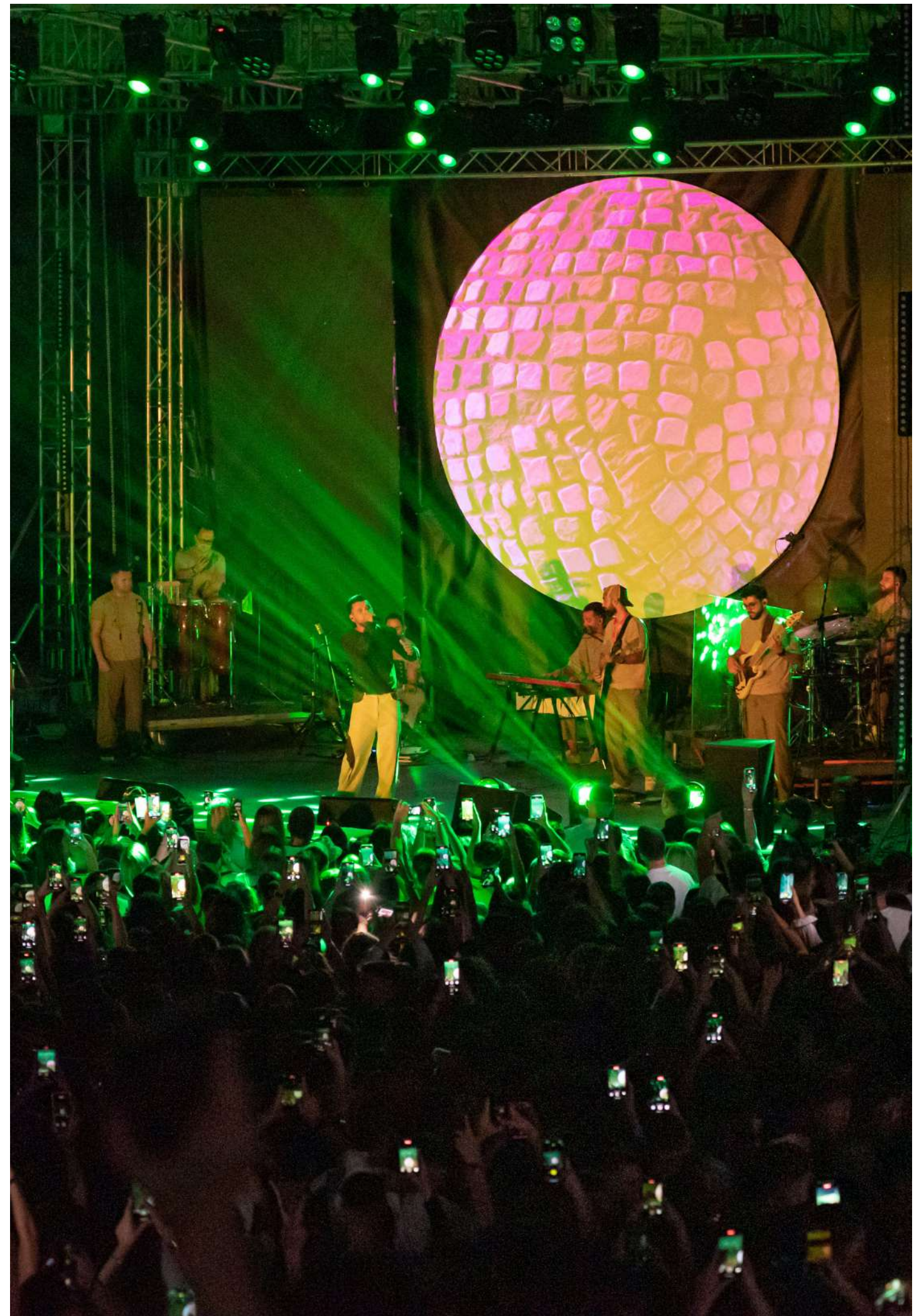
The sold-out night with Yll Limani was a turning point. The atmosphere before he walked on was electric, and once he started, the castle felt like it was singing back. It was one of those evenings where you forget to check the time you just stay with the music and the people around you. We also want to say this clearly: Yll Limani did more than play a great show. He believed in our Solar Cinema program, the idea of taking clean-energy screenings to places that rarely get to see films and he became the first artist in Kosovo to donate to this cause. That matters! It tells young people that culture travels to them, not only the other way around. It tells communities outside big cities that they're seen. And it tells us, as organizers, that artists are our partners not just on stage but in the work of making access real.

The way we Closed

On the last day, Pulse of Berat brought the crowd back to traditional sounds feet tapping, shoulders swaying, lots of laughter and then we slipped into a closing stretch with Sound Metaphors DJs, Sleep D (Butter Session), and Genc Elezaj. It was the perfect landing: generous selections, big smiles, a long, happy exhale over the city.

Why these nights matter

DokuNights works because it belongs to everyone in it. Artists come from near and far, and the audience meets them halfway with curiosity, warmth, and a lot of energy. The castle, which can feel like a postcard in the day-time, becomes a shared living room at night. You meet people you haven't seen in a year. You dance with strangers. You stay a little longer than you planned. These evenings also strengthen the rest of the festival. The master-class reminded us how quickly learning can spread in an open space. The presence of artists like Dakha Brakha reminded us that a stage can hold the world's heavy stories and still leave room for hope. And Yll Limani's gift to Solar Cinema reminded us that culture changes things when it's backed by action. Looking ahead, we want to keep what worked so well this year: a lineup that connects tradition and experimentation, big moments and quiet ones, local roots and international voices. DokuNights will keep feeling like it did this year: full, alive, and ours in the 25th edition of the festival as well.

INDUSTRY

8 DokuTalks

Short Film Forum

8 film projects from 3 countries

4 Masterclasses

1 Exhibition

Guest Country: Scotland

DOKUTALKS

DokuTalks is where film meets dialogue, as DokuFest's space of reflection and exchange. This year's sessions showed how cinema doesn't just tell stories but opens difficult conversations, about justice, memory, resistance, and the role of artists in shaping public space and collective truth. Survivors, filmmakers, and cultural workers used the platform to share knowledge, question dominant narratives, and reclaim space for voices too often silenced. DokuTalks, co-curated by Eroll Bilibani and Dea Gjinovci treats film not only as art but as a tool for knowledge, a way to connect experiences of its speakers with broader struggles for dignity and social change.

RESISTANCE – WOMEN OF PEACE AND JUSTICE IN FORMER YUGOSLAVIA AND ALBANIA

This DokuTalk centered on women's resistance during and after the Balkan wars, questioning how their stories are told and remembered. Moderator Aurela Kadriu guided panelists Kumjana Novakova, Norika Sefa, Sanjin Pejkoovic, and Blerina Hankollari through a discussion that was both historical and deeply personal.

Norika Sefa stressed the necessity of continuing to dig into the violence endured by women. For her, documenting testimonies is not just about memory but dignity, bridging survivors with society and ensuring such crimes are neither erased nor repeated. Blerina Hankollari spoke about Albania's struggle to confront its past, where patriarchy and communism left scars of poverty and silence. She noted that facing truth remains painful, often resisted as shameful or inconvenient.

Filmmaker Kumjana Novakova, argued against closure, insisting the story of the wars has not been fully told, and won't be until survivors' voices are heard in their entirety. Pejkoovic added a warning about the "clash of memories," where nationalist actors repurpose survivor stories for political capital, corrupting narratives meant for healing.

The panel returned often to the metaphor of "windows." Each survivor must have their own, not a collective frame, allowing light, nuance, and individuality to shape understanding. This metaphor captured the essence of the discussion: fragmented but illuminating, painful yet necessary.

The event underscored that resistance is not only about what happened in the past but about the fight to ensure memory is not erased or distorted. It is about giving space to voices long silenced, and holding those responsible accountable by refusing to let the story end.

PUBLIC SPACE AS CULTURAL RESISTANCE

This conversation explored how communities reclaim public spaces in Kosovo and the region, turning them into sites of memory, dialogue, and resistance. Moderator Dea Gjinovci led panelists Veton Nurkollari, Valentina Bonizzi, Rozafa Maliqi, and Luka Knežević Strika through stories of reimagining neglected spaces as cultural commons.

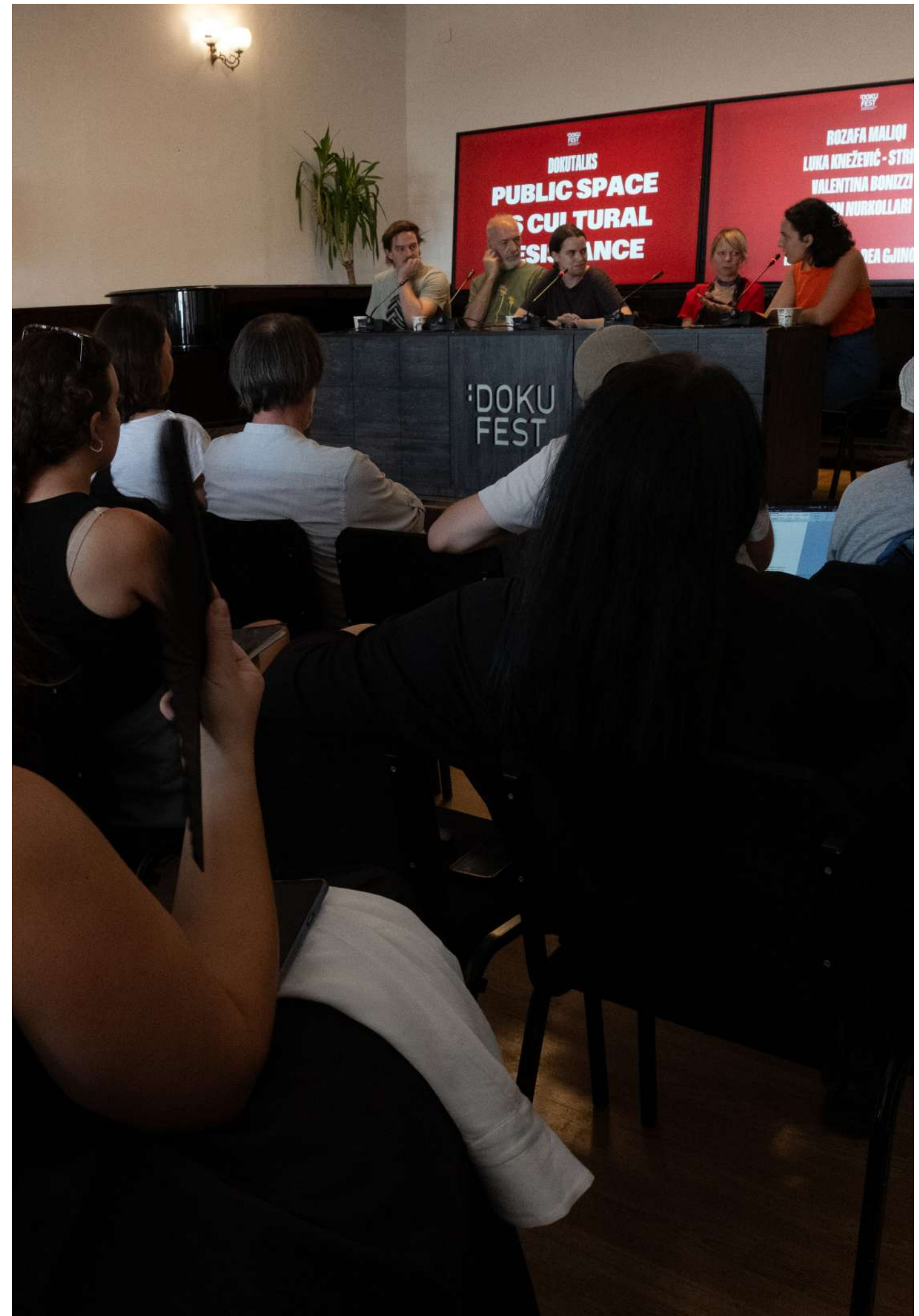
Nurkollari recalled how DokuFest began by reopening the abandoned Lumbardhi Cinema in Prizren. Without formal plans or resources, the act of screening films there was itself a declaration that public spaces belong to communities, not to the state or private developers. Over the years, DokuFest extended this approach by repurposing empty buildings and open-air venues, proving that persistence and creativity can bring new life to forgotten places.

Bonizzi shared the example of ATA in Kamza, Albania, where young activists built a community center in a basement that evolved into a hub for art, journalism, and civic engagement. She stressed that reclaiming space is not just about access but about continuity: building practices and memories that hold communities together across generations.

Strika introduced Belgrade's Magacin, a self-managed cultural center that rejects gatekeeping and money as conditions for access. Anyone working in the cultural field can use it for free, with collective decision-making ensuring accountability. For him, this model proves that resistance can also mean radical openness.

Maliqi spoke about Prishtina's contested spaces, where issues like harassment and the absence of queer-friendly areas highlight the need for honest public conversations. She described public spaces as canvases for dialogue, where confronting uncomfortable truths is as important as hosting cultural events.

The panel emphasized that public space is never secured once and for all. It must be continuously defended, reinvented, and kept alive by communities who refuse silence.

NOBODY'S BUYING YOUR SHORT: SO WHAT NOW?

This panel tackled the harsh reality that short films rarely generate profit, but reframed this as a chance for creative freedom. Moderator Dea Gjinovci led panelists Laurent Crouzeix, Theodoros Panagopoulos, Tam Dan Vu, and Sari Volanen in a candid discussion about making shorts matter outside traditional markets.

Volanen, a commissioning editor at Finland's Yle, explained her limited buying power and the challenge of sustaining an audience for shorts on television. She described her selection criteria—relevance, impact, and values—while noting that audiences haven't expanded significantly despite decades of effort. Still, she argued that meaningful shorts always find their way to viewers, however small the scale.

Crouzeix, representing Clermont-Ferrand, underlined the role of festivals and catalogues in giving short films visibility. Clermont's catalogue has become a reference point for festivals worldwide, proving that shorts can travel when platforms actively support them. Yet he stressed that space is limited, and filmmakers must be prepared for rejection.

Vu and Volanen both emphasized the importance of clarity of purpose: filmmakers should ask what success looks like for them before beginning a project. Is it exposure, recognition, training, or dialogue? Shorts may not pay, but they can still have lasting impact if they're made with intention.

Panagopoulos, speaking from his own filmmaking experience, reflected on the challenge of crafting depth in such a brief format. Short films require enormous skill to balance story, character, and impact within tight constraints.

The session closed with a reminder that shorts thrive on risk. Audiences at festivals like DokuFest embrace them precisely because they demand less time but can offer unexpected power. The lack of commercial pressure can be liberating: shorts can be experimental, daring, or deeply personal without needing to conform to market demands.

CO-PRODUCE OR STAY SMALL

This discussion unpacked the complex reality of co-producing short films in the Balkans, focusing on funding, legal frameworks, and the cultural gains of cross-border collaboration. Moderated by Jing Haase, the panel brought together film center representatives and practitioners from Kosovo, Montenegro, and Scotland.

Blerta Zeqiri from Kosovo highlighted the abundance of talent but shortage of resources, describing a growing yet insufficient national budget for shorts. She emphasized that young filmmakers need more structured avenues to participate in co-productions, including new funds for animation. Still, she admitted the frameworks remain underdeveloped.

From Montenegro, Sanja Jovanović outlined a more structured approach, with a €2.5 million budget supporting minority co-productions, including shorts. She stressed that partnerships should feel organic rather than forced by financial desperation, adding that proximity and shared language often make regional co-productions easier.

Flore Cosquer of the Scottish Documentary Institute offered an external view, describing how UK filmmakers rely on organizations like the British Council to sustain projects. She pointed to SDI's residency program with DokuFest as a model of exchange, giving Scottish and Balkan filmmakers a chance to share experiences and experiment outside commercial frameworks.

The panel also tackled risks: lack of legal clarity between Balkan countries, fragile contracts, and mismatched expectations. Cosquer warned against informal deals made between friends, noting how quickly projects can collapse without signed agreements on rights and creative control. Jovanović echoed the need for caution, saying filmmakers should not rush into co-productions just to expand budgets.

The final message was pragmatic: co-productions are not a cure-all. They offer access and visibility but also bring complexity. For some projects, staying small may be the better choice. What matters most is whether partnerships are built on shared artistic vision rather than funding spreadsheets.

BEYOND SILENCE: DEALING WITH THE PAST

This DokuTalk confronted the enduring legacies of war in the Balkans, opening a space for survivors, legal experts, and public voices to address truth, justice, and reconciliation. Moderated by Sanjin Pejkovic, the panel included Prof. Bella Murati, filmmaker Lidija Zelovic, and journalist Veton Surroi.

Surroi argued that the region is still caught in “unfinished conflict.” Using Faulkner’s phrase, “The past is never dead. It’s not even past,” he described how wars that were never properly resolved continue shaping the present, like a bone healed badly. Peace, he suggested, will remain elusive until these fractures are acknowledged.

Murati was critical of international interventions, pointing to the “charity of justice” delivered by UN tribunals—selective, inconsistent, and often absent. She argued that overreliance on international structures has weakened local capacity to confront crimes. For her, reconciliation cannot work if history is passed down selectively, shaped by politics, or left to children through distorted memory.

Zelovic, speaking from her personal journey from Sarajevo to the Netherlands, agreed that Europe has largely misunderstood or ignored the wars in the Balkans. Films, she insisted, will not bring peace, but they remain necessary as tools to challenge silence and preserve memory. She described the dangers of letting powerful states dictate narratives while local stories remain sidelined.

The discussion circled around a central tension: history must be confronted to prevent repetition, yet endless fixation risks paralysis. Justice requires both accurate accounting of the past and the courage to move forward.

The talk made clear that reconciliation is not a destination but a process. To move ahead, societies must resist the temptation of denial, insist on truth-telling, and accept that justice, however imperfect, cannot be outsourced.

WHAT DOES IT MEAN TO WATCH?

This panel questioned the ethics of observation in an age dominated by endless images—wars live-streamed, protests recorded, surveillance normalized. Moderated by Dea Gjinovci, it featured Lyuba Knorozok, Juliette Le Monnyer, and filmmakers Corinne van Egeraat and Petr Lom.

Knorozok described working with 700 hours of surveillance footage from the Chernobyl Nuclear Plant, captured secretly during Russia's invasion of Ukraine. For her, each frame was more than documentation—it was resistance, exposing acts of nuclear terror. She noted that the material is now being used as legal evidence in Ukraine's war crimes investigations.

Le Monnyer spoke about her minimalist single-take film in Ramallah. By refusing to cut or guide the viewer, she forced audiences into the uneasy position of both observer and participant. She described the act of filming as an attempt to make sense of chaos, while also raising difficult questions: is capturing violence an act of solidarity, or exploitation?

Van Egeraat and Lom shifted the perspective with *The Coriolis Effect*, a poetic meditation filmed in Cape Verde. Their work focused less on people and more on nature—water, air, soil—suggesting that watching is not only about human suffering but about recognizing planetary fragility. For them, attention itself can be a form of care.

The discussion tied together art, memory, and accountability. Knorozok stressed that even if films don't reach mass audiences, preserving images is already a form of justice. Le Monnyer agreed, adding that even small acts of witnessing refuse silence.

The panel left a clear message: watching is not passive. To watch is to acknowledge, to resist indifference, and sometimes, to demand justice. In this way, filmmakers remind us that images carry moral weight long after they fade from screens.

AGAINST THE VOID: HOW ARTISTS RESIST NUMBNESS

In a world overwhelmed by violence, censorship, and fatigue, this discussion asked why some artists keep creating despite despair. Moderated by Dea Gjinovci, the panel featured Ukrainian filmmaker Alisa Kovalenko, Chilean director Sebastián González Mendez, and Irish filmmaker Roisin Agnew.

Kovalenko described her life after Russia's invasion: part soldier, part filmmaker. She filmed in the trenches, not to make a film but to preserve fragments of emotional memory for her son. Out of this emerged a testimony to resilience—love, fear, and humor persisting even in war. For her, cinema in Ukraine has become a mirror through which society can face itself.

Mendez recounted filming *Unwelcomed*, which documents Venezuelan migrants crossing into Chile under brutal conditions. With minimal funding, he and co-director Amílcar Infante pieced together stories of abandonment but also solidarity. He argued that hostility toward migrants reflects not only prejudice but systemic failures of the state, making both migrants and locals victims of the same broken system.

Agnew brought in the absurdity of censorship, recalling Britain's ban on broadcasting IRA voices, where actors were hired to dub over words. Her film *The Ban* unearths this strange history to show how states construct the label of "terrorist" to silence dissent. She argued that satire and humor remain powerful tools of resistance, especially in times of fear.

What united all three was a refusal to look away. Whether filming war, migration, or censorship, each filmmaker risked emotional exposure to resist numbness. Their work reminded the audience that cinema can be therapy, rebellion, and testimony all at once.

As Kovalenko said, "We all try to reflect on something important for us, like a patchwork of our feelings." Sometimes, that act of reflection is itself survival.

REASSEMBLED: COLLAGE, MEMORY, AND THE HYBRID IMAGE

This talk explored how artists use collage, archives, and hybrid images to rebuild fractured memory. Moderated by Dea Gjnovci, the panel featured Ermela Teli, Sara Rajaei, Durim Klajqi, and Blerta Haziraj.

Teli described uncovering her uncle's 8mm reels in Albania's state archives—family weddings, daily rituals, seemingly apolitical moments. Yet every frame carried the invisible weight of dictatorship, where harmony was staged and repression remained hidden. For her, recurring symbols like rain became personal markers of grief and survival, linking private and collective memory.

Haziraj spoke about her research into the Antifascist Front of Women in Kosovo, tracing lost publications and fragments buried by state neglect. She described her work as “animating” archives, restoring women's voices that official narratives erased. For her, archival practice itself becomes resistance, challenging who gets to write history.

Rajaei offered a different approach: stripping photographs of context, withholding geographic markers, and delaying recognition. She explained that this slowing-down creates emotional entry points before audiences categorize the story politically. By linking Iranian women's struggles to broader histories of displacement, her work highlights the universality of longing and resilience.

Klajqi tackled absence head-on, using black screens and 3D reconstructions to leave gaps open. He argued that missing pieces can be as powerful as what is shown, inviting viewers to participate in reconstructing history themselves.

Across the discussion, collage emerged not just as a style but as a philosophy of memory. Trauma doesn't move linearly, nor does joy. Fragments, when stitched together, reveal more truth than smooth narratives ever could.

The panel made clear that reassembling the past is not about closure but about honesty. Through fragments, artists resist erasure and insist that memory—messy, incomplete, and layered—remains alive.

SHORT FILM FORUM

The first edition of the Short Film Forum took place during DokuFest 2025 in Prizren, from 4–6 August, with an online preparatory session on 25 July. Conceived as the first regional co-production and pitching platform dedicated to short films in the Balkans, the Forum was organized by DokuFest in partnership with the film centres of Kosovo, North Macedonia, and Albania.

The initiative was co-managed by Eroll Bilibani (Head of DokuLab, DokuFest) and Jing Haase, bringing together eight selected projects, an international jury, a network of decision makers, and a tailored training and mentorship program.

The Forum was officially opened by Mr. Jonas B. Westerlund, Ambassador of Sweden to the Republic of Kosovo.

Selected Projects

Kosovo
I Still Haven't Cried Flaka Kokolli
Who Is Singing? Ana & Anita Morina
Crow Funeral Durim Klaiqi (Hybrid)
Soundtrack of a People: Boom Fjolla Muharremi

North Macedonia
Soil Kiril Karakash & Svetislav Podleshanov
Sveti Antun Pustinja Antonio Dimovski

Albania
Until the Sun Sets – Gledis Bica
Discobox – Romina Ruda

Training and Mentorship

The Forum offered an intensive program led by Martijn te Pas (renowned consultant and former Senior Programmer at IDFA), supported by Samir Karahoda, DokuFest's short film programmer AND Jing Haase.

Online session (25 July): project introductions and pitch basics

On-site workshops (4-5 August): project feedback, structuring pitches, rehearsals

Final pitching session (6 August): moderated by Jing Haase, followed by one-on-one meetings

Jury

Sari Volanen – Commissioning Editor, Yle Finland

Laurent Crouzeix – Co-Director, Clermont-Ferrand International Short Film Festival & Euro Connection Coordinator

Alessandro Giorgio – Programmer, Italian Short Film Center & ShorTO Film Market

Jenny Luukkonen – Co-production Executive for Shorts & Documentaries, Film i Väst (Sweden)

One-on-One Meetings

After the pitching sessions, more than 70 individual meetings were held with international decision makers.

Decision makers present:

Alessandro Giorgio, Italian Short Film Center

Laurent Crouzeix, Clermont-Ferrand International Short Film Festival

Yvonne Kouadjo, The New York Times: Op-Docs

Tam Dan Vu, Travelling Distribution

Brigid O'Shea, Documentary Association of Europe (DAE)

Ben Vandendaele, Radiator Films

Catherine Colas, ARTE/ZDF

Marko Grba Singh, Beldocs

Melissa Lindgren, Story AB (Sweden)

Sari Volanen, Yle Finland

Each project team met between five and six decision makers.

EURO CONNECTION Award:
I Still Haven't Cried

By: Flaka Kokolli (Kosovo)

AGORA MARKET Award:
Discobox

By: Romina Ruda (Albania)

YOU ONLY PITCH TWICE Award:
Who Is Singing?

By: Ana Morina (Kosovo)

FESTIVAL STRATEGY Award presented
by Square Eyes: Soil

By: Kiril Karakash and Svetislav
Podleshanov (North Macedonia)

TALENT DOC Award by KCC:
Soundtrack of a People: Boom

By: Fjolla Muharremi (Kosovo)

BEST PITCH Award by DokuFest:
sveti antun pustinja

By: Antonio Dimovski
(North Macedonia)

BEST PROJECT - Creative Force by
the Swedish Embassy: Who Is Singing?

By: Ana Morina (Kosovo)

THE WINNERS

The Winners of the first edition of the Short Film Forum held during a reception on August 6, 2025, organized by the Kosovo Cinematography Center. The award ceremony marked the conclusion of the forum's first edition that brought together eight unique projects from Kosovo, North Macedonia and Albania.

The Short Film Forum was created to support and develop young talents in the field of short film in the region, providing professional mentoring, collaboration opportunities and industry exposure.

CONCLUSION

This year marked the successful launch of a regional Short Film Forum within a major documentary festival. Designed as a targeted platform for emerging Balkan short filmmakers, the initiative offered pitching, mentorship, and entry into international markets. Despite being the debut edition, the Forum already showed remarkable results.

A competitive open call drew nearly fifty submissions. From these, eight projects were selected, representing a dynamic range of genres animation, documentary, fiction, hybrid, and experimental from across the region. The program combined a virtual preparatory session with in-person workshops during the festival.

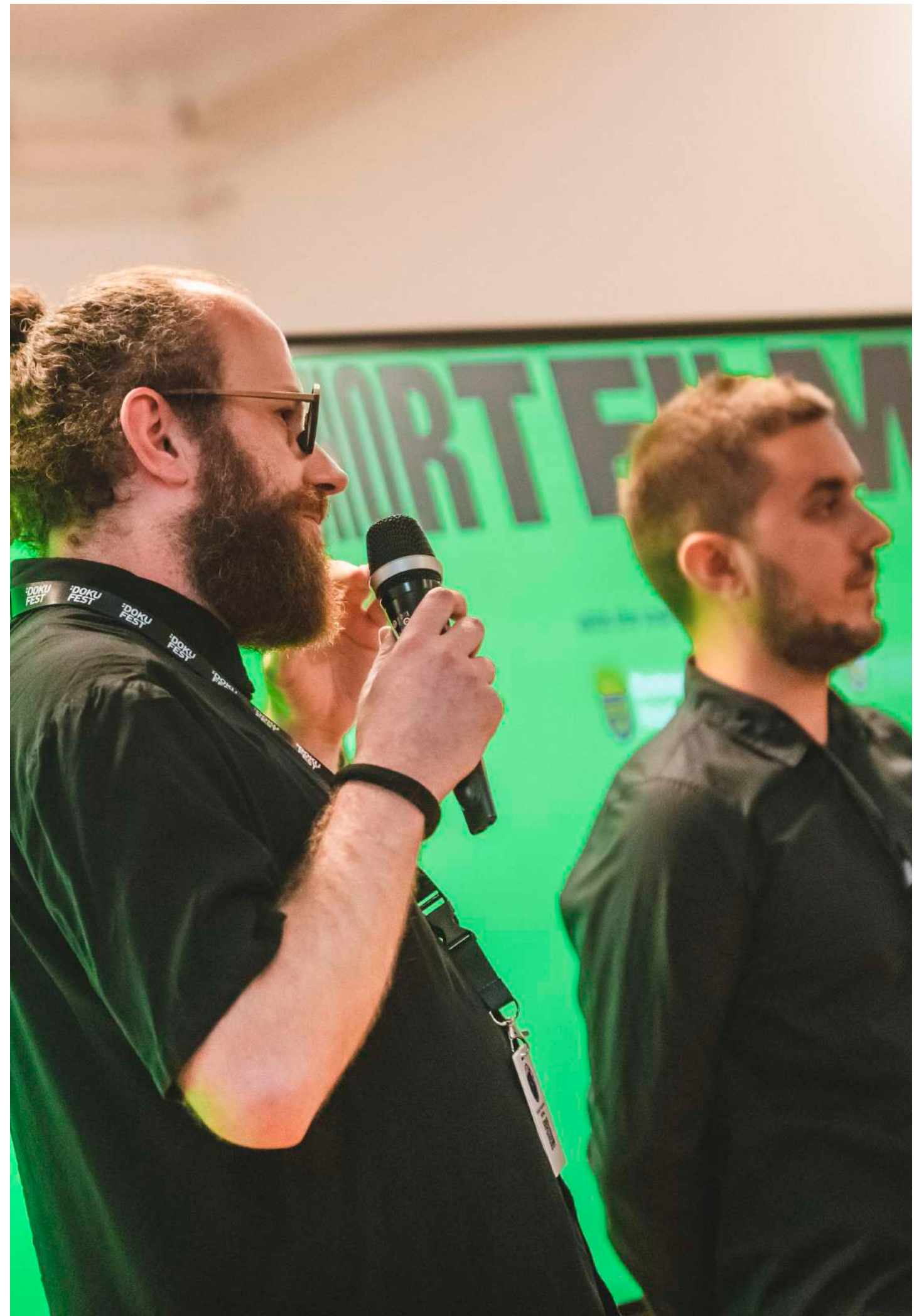
Participating teams received intensive pitch coaching, structured feedback, and rehearsal opportunities. This culminated in a public Pitch Day, after which each filmmaker engaged in one-to-one meetings with key industry decision makers—from broadcasters to distributors and festival platforms. These meetings offered concrete pathways for co-production, festival placement, and distribution engagement.

A total of seven recognitions were awarded: three came with monetary backing, reinforcing tangible support for creative development; and four translated into direct industry opportunities—from market strategies to specialized festival entries—further opening doors for international visibility.

Beyond the immediate outcomes, the Forum served as a practical model for regional collaboration. It was inspired by best practices seen in more established regional frameworks and adapted thoughtfully to local realities. Its structure supports long-term impact: it builds professional networks, improves project quality, and fosters industry-readiness.

Media coverage and institutional response confirmed the Forum's momentum. The storytelling affirmed that this initiative is no one-off workshop—it is the beginning of a sustainable ecosystem that bridges Balkan talent with European industry infrastructure.

In summary, the Forum's first edition achieved clear success in its aims: it empowered young filmmakers with mentorship and market access; secured financial and strategic support for their projects; and planted the seeds for a scalable, regionally rooted co-production platform. The initiative demonstrated how a well-designed, focused forum can catalyze creative partnerships, professional visibility, and meaningful industry outcomes across borders.

Brett Story in conversation with Pamela Cohn

MasterClass with Oleksiy Radynski

How I shot Fiume O Morte!

Approach to electronic percussion

MASTERCLASSES

Brett Story in conversation with Pamela Cohn

A leading Canadian documentary filmmaker Brett Story led an insightful masterclass on August 5, 2025, at Shkolla e Muzikës 'Lorenc Antoni'. In conversation with Pamela Cohn, Story delved into her approach to documentary filmmaking, emphasizing the importance of spatial storytelling and the ethical considerations of representing marginalized communities. Participants gained valuable insights into crafting compelling narratives that resonate with authenticity and empathy.

Approach to electronic percussion

On August 7, 2025, musician and composer Cinna Peyghamy led a masterclass focusing on electronic percussion. Peyghamy's session delved into the techniques and creative processes behind electronic music production, offering participants a hands-on experience in crafting unique soundscapes. The masterclass highlighted the fusion of traditional rhythms with modern technology, providing attendees with a comprehensive understanding of contemporary music production.

MasterClass with Oleksiy Radynski

On August 8, 2025, Oleksiy Radynski, a Ukrainian filmmaker known for his work on documenting war crimes, conducted a masterclass at Shkolla e Muzikës 'Lorenc Antoni'. He focused on his films Chornobyl 22 and Special Operation, discussing different modalities of filmmaking as war crime documentation. Radynski's session provided attendees with a deep understanding of the challenges and responsibilities involved in capturing such sensitive subjects.

How I shot Fiume O Morte!

On August 7, 2025, filmmaker Igor Bezinović conducted a masterclass, discussing his film Fiume O Morte! and the intricacies of its production. In conversation with Thomas Logoreci, Bezinović shared insights into his creative process, the challenges faced during filming, and the thematic exploration of identity and history within the film. The session provided attendees with a deeper appreciation of the complexities involved in crafting a narrative that intertwines personal and collective histories.

DOKULAB

Recently completed projects:

BREAKING BORDERS

D:FICT: Digital Film Innovation and Cultural Transformation

YESS

RE:CONNECT

Ongoing Projects:

CREATIVE FORCE - Institutional Support

(2024 - 2028)

BEYOND SILENCE

(August 2025 - April 2026)

BREAKING BORDERS:

DokuFest has launched an exciting new collaboration called Breaking Borders, in partnership with the Scottish Documentary Institute (SDI). The program brought together eight emerging filmmakers—four from Kosovo, four from Scotland—for an immersive 19-day residency in Prizren, supported by the British Council. Participants moved beyond standard collaboration: through workshops, film screenings, mentorship, and immersive local exploration, they dug into stories around migration, political resistance, and the use of violence in conflict, weaving personal narratives with broader social realities. The guiding idea of this partnership was “radical collaboration” — privileging shared authorship and cultural exchange over traditional roles of director and subject.

The outcome of Breaking Borders were a series of short documentaries that premiered in an industry showcase during DokuFest 2025. These films do more than tell stories, they aim to provoke, connect, and resonate across borders. By pairing voices from different cultural and political landscapes, the project affirms that short documentary work can be urgent, intimate, and politically potent in its own right.

Supported by BRITISH COUNCIL

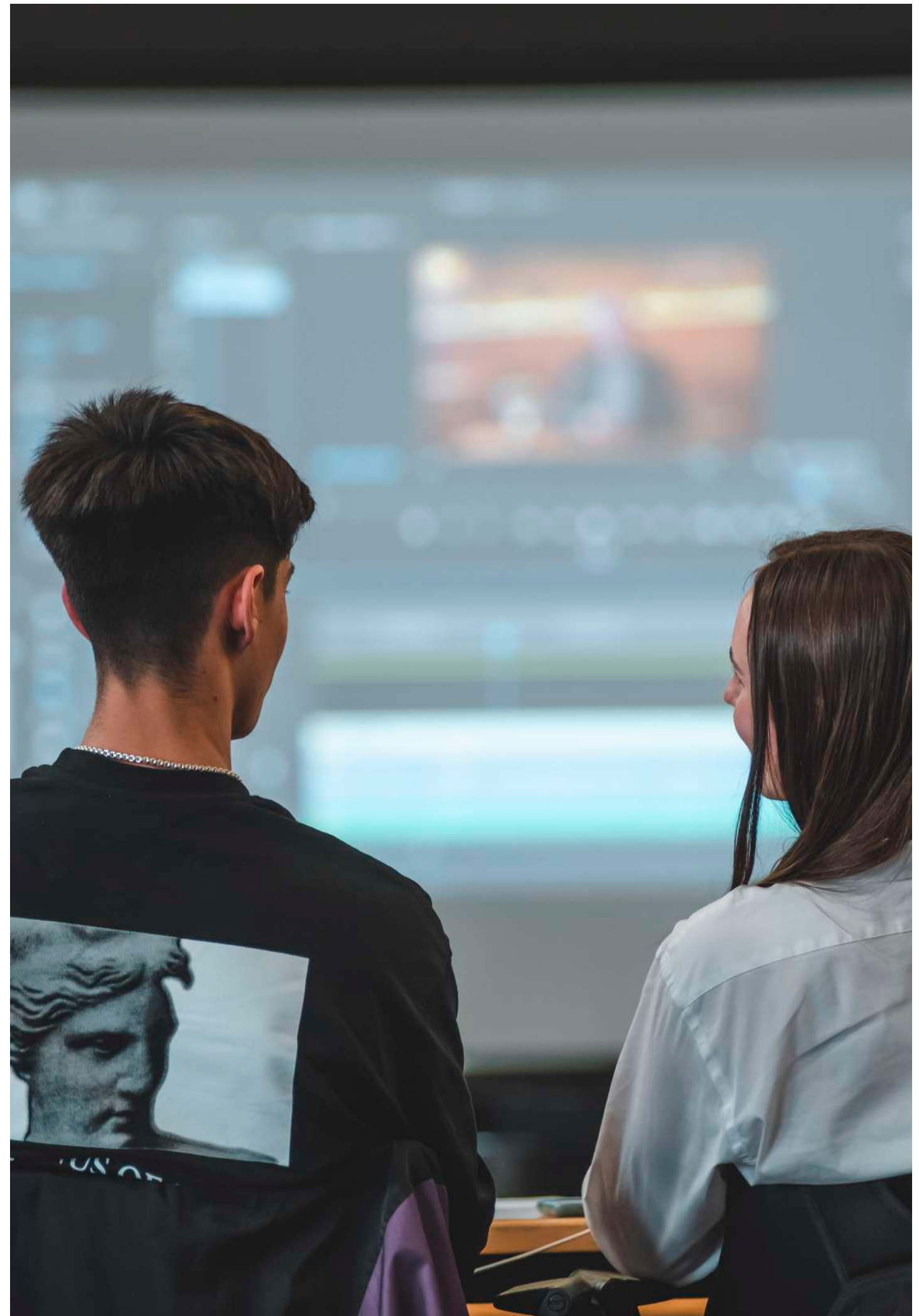
D:FICT: DIGITAL FILM INNOVATION AND CULTURAL TRANSFORMATION

A series of workshops and hands-on project creation opportunities, the initiative trained young creators, future filmmakers in Kosovo, enabling youth aged 12 to 18 to engage with both basic and advanced digital content creation and filmmaking techniques.

The project began with a public call open to both schools and individual students. In total, we received applications from 38 schools and 163 individual students. From these, 18 schools and 15 individual applicants were selected to join the program. Each participating school nominated around 10 students. Before the selection process, we shared a questionnaire to better understand students' digital knowledge, interest in filmmaking, and what kind of support schools might need. The responses helped us shape the training curriculum based on their current skill levels, needs, and motivation.

The program rolled out in three main training modules, all held at ITP Prizren. The first module, focusing on Basic Digital Skills and Cybersecurity, trained 228 participants (138 girls, 90 boys) and was delivered by Hallakate. It introduced students to online tools, internet safety, and basic digital content creation. In the second module, Creative Documentary Film, 199 students (129 girls, 70 boys) learned how to develop story ideas, film, and edit under the guidance of local filmmakers. The third and final module introduced immersive storytelling with AR/VR and gathered 137 participants (95 girls, 42 boys). Led by Jérémy Laurichesse, this module offered hands-on training in tools like Unity and Unreal Engine. Each workshop ended with student-led projects, and a final showcase was held at DokuFest. Additional public exhibitions are planned in four other municipalities in September.

his project is implemented in collaboration with the Innovation and Training Park in Prizren and GIZ Kosovo.

YESS

The YESS Project for Storytelling and Filmmaking, carried out by DokuFest in partnership with UNICEF (and supported by the Peacebuilding Fund and IOM in Kosovo), aimed to empower around 250 students across 11 municipalities through training in storytelling, photography, and cinematography. Across a period from October 2024 to November 2025, the project delivered two-day workshops in each municipality—welcoming 25 participants per location—offering hands-on experience and continuous mentorship. By doing this, the project fostered the development of ten human-interest stories and a short documentary that captures the journey of YESS, complete with behind-the-scenes footage and participant interviews to highlight the impact and creativity of young creators.

Throughout the process, students were accompanied by DokuFest's team in post-production stages, refining their work through iterative feedback. The final documentary will be publicly showcased on Talent Day at DokuFest, celebrating the participants' dedication and narratives. The project not only builds storytelling and media production skills, but also amplifies youth voices, creating a platform where personal stories become tools for social awareness and change.

This project is financially supported by the Peacebuilding Fund in partnership with UNICEF and IOM in Kosovo.

RE:CONNECT

Exploring Identity Through Collaborative Filmmaking

DokuFest, together with Kino Kosova, ran Re-Connect: Exploring Identity Through Collaborative Filmmaking, a program that united young creatives from Kosovo and the diaspora to reflect on roots, identity, shared heritage, human rights, and cultural diversity. Through workshops, lectures, and group production time, participants were mentored by filmmakers from Kosovo and the diaspora like Blerta Basholli, Norika Sefa, Anita Morina, Dea Gjinovci, Elena Avdijs and others. The goal was both artistic and personal: to give voice to different cultural narratives, build filmmaking skills (storytelling, cinematography, sound, editing, ethical practice), and foster deeper cross-community connection.

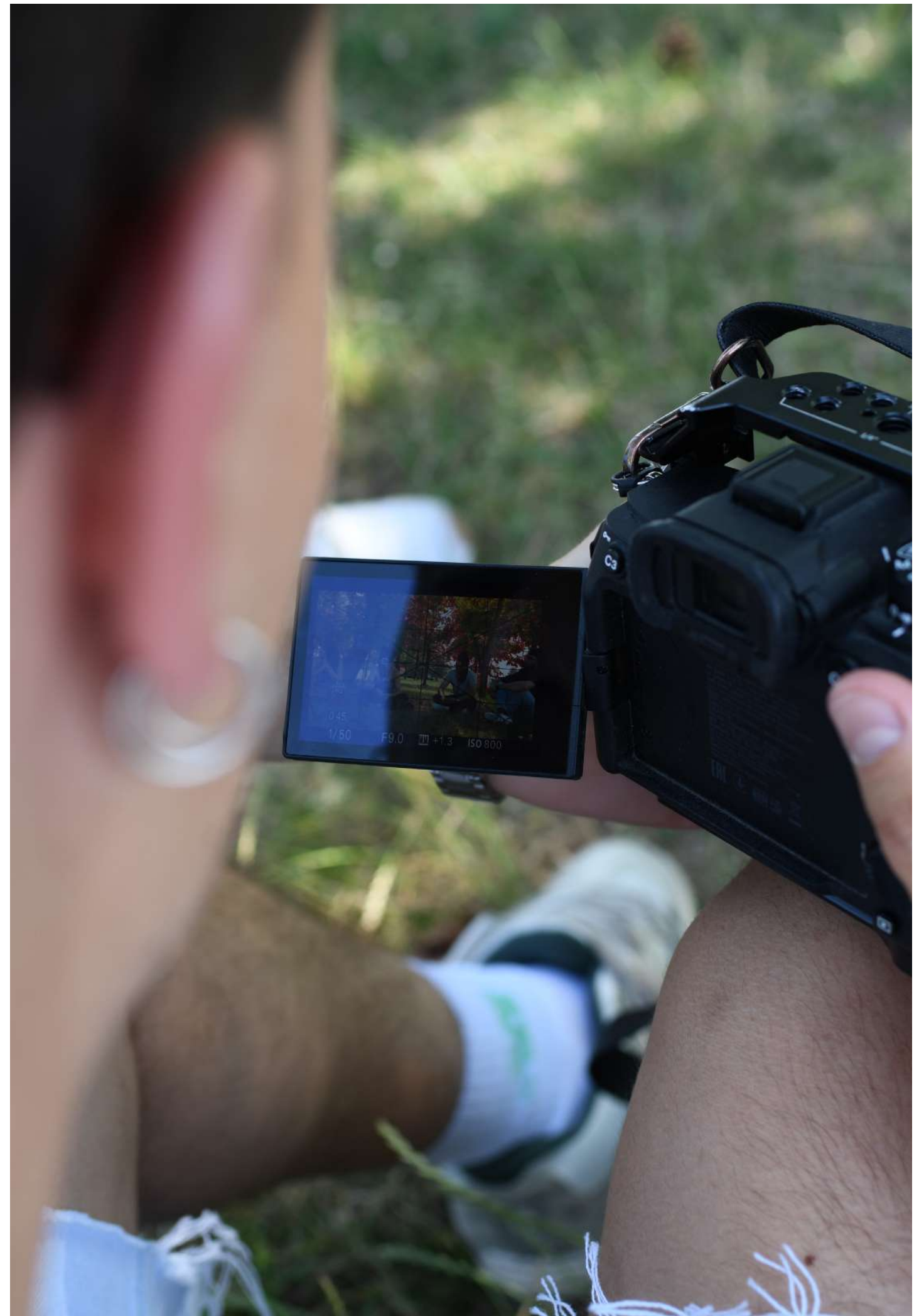
At the end of the process, three collaborative films were produced and premiered. These are “MAJKA” by Aida Haric, a layered journey into family memory and identity; “BRENDA JASHTE” by Albin Musaj, which blends personal reflection and family conversation around distance and belonging; and “SHPI(J)A” by Valentina Ortega, exploring what “home” means across borders and generations. Each film speaks in its own language about belonging, memory, and the spaces between worlds.

in partnership with Kino Kosova, supported by Movetia

movetia

Austausch und Mobilität
Echanges et mobilité
Scambi e mobilità
Exchange and mobility

**KINO
KOSOVA**

CREATIVE FORCE - INSTITUTIONAL SUPPORT (2024 - 2028)

- 1) *Elevating the Festival Experience*
- 2) *Empowering Through DokuLab*
- 3) *Promoting Gender Equality*

Includes training programs for Youth, Teacher Training, Short Film Forum

Creative Force is a five-year initiative between DokuFest and Sida (the Swedish International Development Cooperation Agency), designed to strengthen the cultural and creative landscape of Kosovo through film and arts. Its mission is built on three key pillars: enhancing the quality and reach of the DokuFest festival itself by expanding international collaborations and promoting sustainability and diversity; empowering young storytellers through DokuLab—providing film education, grants, and partnerships with schools; and promoting gender equality by centering women's voices in cinema and nurturing inclusive narratives. The program also emphasizes engaging with social issues—like democracy, human rights, climate change—through films, while widening partnerships with educational institutions and cultural actors across Kosovo.

Over the past years, Creative Force has already achieved notable progress: DokuFest and DokuLab have developed a long-term strategic plan (2024-2028) through participatory workshops; thematic film programming has addressed contemporary challenges; partnerships with international festivals and mentorship programs have expanded; and agreements are underway with the Ministry of Education to integrate film into learning. The program's vision is bold: to transform Prizren into a regional cinematic hub, build capacity among youth and educators, support local storytellers to reach global platforms, and embed culture, dialogue, and social justice at the heart of Kosovo's creative future. One of the important results is also the inception of the Short Film Forum,

Short Film Forum

The first co-production and pitching platform dedicated to short films in the Balkans. Eight projects from Kosovo, Albania, and North Macedonia were presented to an international audience of producers, distributors, festival representatives, and broadcasters. The Forum filled a long-missing gap in the regional film ecosystem, creating new opportunities for emerging filmmakers and helping short films travel beyond national borders.

Supported by SIDA

BEYOND SILENCE
(AUGUST 2025 - APRIL 2026)

Beyond Silence – Empowering Voices for Justice and Memory is a joint initiative between DokuFest and the Humanitarian Law Center Kosovo that brings transitional justice into public discourse through film, education, and regional dialogue. It uses storytelling and cinema as tools to explore war legacies, truth-seeking, and memory across the Western Balkans. Central to the project are teacher trainings, survivor testimonies, and public events like the DokuTalks panel “Beyond Silence”, where survivors, legal scholars, filmmakers, and journalists confront silence and impunity with courage and clarity. The program also integrates documentary film content into the Teachers’ Digital Library, helping educators address difficult histories with their students in meaningful ways.

Through a mix of regional expert panels, media production, and classroom modules, the project strengthens the voices of victims and empowers young people to engage with complex pasts critically and constructively. The initiative also includes capacity-building workshops for CSOs, public screenings, and advocacy campaigns—producing lasting educational resources and community-level impact. As a result, Beyond Silence bridges the gap between justice, remembrance, and learning, ensuring that stories of the past are not just preserved but used as catalysts for dialogue and social change.

The project is made possible with the assistance of the regional project EU Support to Confidence Building in the Western Balkans, which is funded by the European Union (EU) and implemented by the United Nations Development Programme (UNDP).

ENDLESS GREED MENTAL VOID

RAPORTI VJETOR 2025

**DOKU
FEST**
International Documentary
and Short Film Festival

213 FILMA

66 SHTETE

6 PUNËTORI

15.507 PJESEMARRËS

9 EVENTE MUZIKORE

103 ANËTARË STAFI

70 VULLNETARË

PËRMBLEDHJE E PËRGJITHSHME

EDICIONI / EDITION XXIV
1-9 GUSHT / AUGUST 2025

PËRMBLEDHJE

Edicioni i 24-të i DokuFest u mbajt nga 1 deri më 9 gusht në hapësirat e qendrës historike të qytetit të Prizrenit, si dhe në ITP – Parkun e Inovacionit dhe Trajnimeve, dhe në kinematë Abi Çarshia.

Programi i këtij viti përfshiu shfaqjen e 216 filmave në shtatë programe garuese dhe në një duzinë programesh të kuruara posaçërisht, 8 debate tërheqëse, 4 masterclass frymëzuese, 6 punëtori, 1 ekspozitë, dhe 9 performanca muzikore live, që bashkuan në festival kineastë, artistë dhe audienca nga Kosova, rajoni dhe mbarë bota.

Nga gjithsej 3250 filma të dorëzuar përmes platformës FilmFreeway, si dhe nga mbi 300 filma të shfaqur në festivalet më të mëdha ndërkombëtare, ekipi ynë i programimit zgjodhi me kujdes 100 filma për garë në shtatë seksione konkurruese dhe 116 të tjerë në 12 programe të kuruara posaçërisht. Disa filma patën premierat e tyre botërore, ndërkombëtare dhe evropiane gjatë festivalit, duke forcuar më tej rolin e DokuFest si hapësirë për zëra të rinj dhe tregime të fuqishme. Me gjithë këtë, DokuFest vazhdon të jetë një platformë thelbësore për kinemanë novatore, ku një përzgjedhje e larmishme filmash dokumentarë dhe fikson që sfidojnë konvencionet dhe nxisin debat, lulëzon.

Short Film Forum, një platformë rajonale bashkëprodhimi dhe prezantimi, synoi të mbështesë kineastët e rinj të filmave të shkurtër nga Kosova, Maqedonia e Veriut dhe Shqipëria. Pas një thirrjeje të suksesshme që tërhoqi 48 projekte, u përzgjedhën tetë propozime të larmishme – nga animacioni e dokumentari deri te fiksoni, forma hibride dhe eksperimentale.

Forumi nisi me një sesion online më 25 korrik, pasuar nga një program praktik në Prizren më 4–6 gusht 2025, që ofroi trajnim në pitching, mentorim profesional dhe mundësi rrjetëzimi.

Ky edicion u udhëhoq nga një temë po aq shqetësuese sa edhe e domosdoshme: “Pangopësi e Pafund – Zbrazëti Mendore.” Ndryshe nga një slogan festivali tradicional, ajo u konceptua jo si ide, por si gjendje – një diagnostikim i realitetit tonë të tanishëm.

Tema pasqyroj dezorientimin e thellë emocional, politik dhe moral të kohës sonë. Luftërat janë bërë të përhershme dhe jo episodike; padrejtësia dhe vuajtja shpalosen çdo ditë në përmasa të padurueshme; dhe megjithatë, reagimi kolektiv shpesh ka qenë i zbehtë, i fragmentuar ose i munguar. “Pangopësi e Pafund – Zbrazëti Mendore” shprehu këtë paralizë, atë boshllëk që lind kur tmerret e botës e tejkalojnë aftësinë tonë për të reaguar me qartësi dhe përmasë njerëzore.

Me këtë temë, DokuFest kërkoi të sfidojë mpirjen që prodhohet nga tej-ekspozimi ndaj katastrofës. Ishte një ftesë për të rezistuar ndaj apatisë, për të përballuar normalizimin e dhunës, dhe për të rizgjuar përgjegjësinë tonë për të dëgjuar, për të dëshmuar dhe për të vepruar. Filmat, diskutimet dhe ndërhyrjet artistike në gjithë festivalin pasqyruan këtë urgjencë – duke funksionuar jo vetëm si përvoja kulturore, por edhe si forma proteste dhe qëndrese.

Edicioni i 24-të i DokuFest mirëpriti 15.507 pjesëmarrës, një dëshmi e aftësisë së festivalit për të tërhequr audienca të larmishme nga Kosova, rajoni dhe jashtë saj. Ky pjesëmarrje e gjallë u bë e mundur falë përkushtimit të 103 anëtarëve të stafit që siguruan zhvillimin pa pengesa të çdo segmenti të festivalit, si dhe kontributit të 70 vullnetarëve, energjia dhe angazhimi i të cilëve mishëruan frymën e komunitetit që e përkufizon DokuFest-in. Së bashku, audienca, stafi dhe vullnetarët krijuan atmosferën unike që e shndërron Prizrenin çdo verë në një pikëtakim kulturor.

Suksesi i edicionit të 24-të të DokuFest nuk do të ishte i mundur pa mbështetjen bujare të sponsorëve, partnerëve dhe institucioneve mbështetëse, angazhimi i të cilëve ndaj kulturës dhe komunitetit vazhdon të ushqejë vizionin e festivalit. Kontributet e tyre – financiare, logjistike dhe krijuese – na mundësuan të sjellim filma, debate, muzikë dhe aktivitete edukative që u ndanë me mijëra njerëz në Prizren dhe më gjerë.

Ne shprehim mirënjohjen më të thellë për besimin dhe partneritetin e tyre në krijimin e një hapësire ku kinemaja frymëzon ndryshimin.

FITUESIT

Balkan Dox Feature fituesi:
A Strange Colour of Dream

Nga: Yasemin Akinci

Balkan Dox Feature përmendje e
veçantë: Soil and Wings

Nga: Stefan Malešević

Balkan Dox Short fituesi:
Merging Bodies

Nga: Adrian Paci

International Shorts Winner:
Blue Heart

Nga: Samuel Suffren

Nominated for Best European Short
Film: Masterpiece Mommy

Nga: Dorothy Sing Zhang

Audience Award:
Palace of Youth

Nga: Maddie Gwin

Balkan Dox Short Special Mention:
Antigona

Nga: Ibër Deari and Mirsad Abazi

International Feature Dox Winner:
Action Item

Nga: Paula Ďurinová

International Short Dox Winner:
We Were The Scenery

Nga: Christopher Radcliff

Best Youth Film Award
Coexistence My Ass

Nga: Amber Fares

Distribution Award
Ndera

Nga: Endrit Qarolli

Green Dox Winner:
Shifting Baselines

Nga: Julien Elie

Green Dox Special Mention:
May The Soil Be Everywhere

Nga: Yehui Zhao

Human Rights Dox Winner:
My Dear Theo

Nga: Alisa Kovalenko

2025

WINNERS

DOKU
FEST

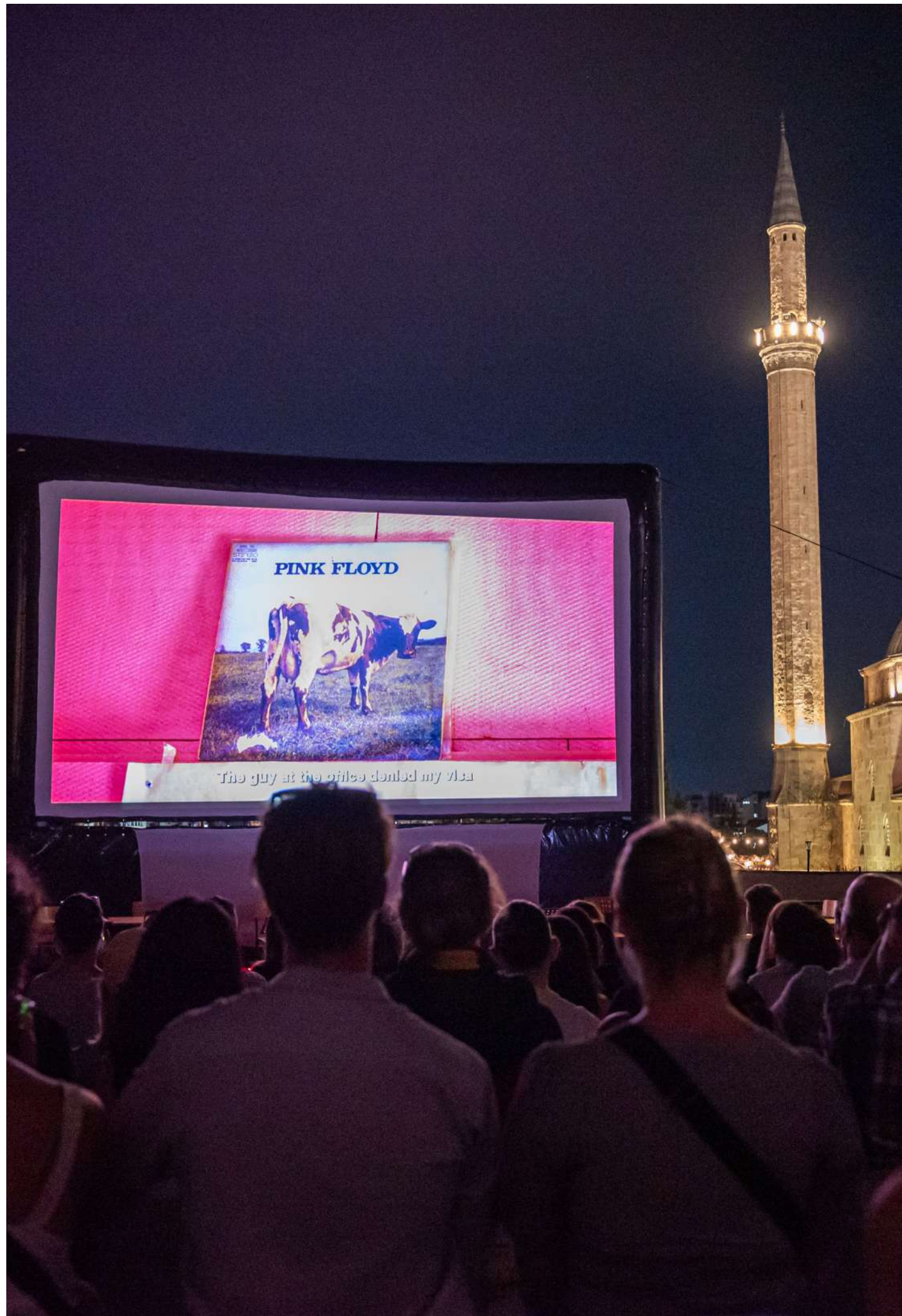
PROGRAMI GARUES

Garat janë në zemër të DokuFest, dhe programi i këtij viti ofroi një përzgjedhje të pasur e të larmishme filmash.

Balkan Dox Competition përfshiu 18 filma, duke shfaqur dokumentarët më të mirë nga rajoni. International Feature Dox përfshiu 10 filma, ndërsa International Short Dox prezantoi 15 filma, të plotësuar edhe me 25 filma të shkurtër ndërkombëtarë në përzgjedhje të kuruara posaçërisht.

Human Rights Dox dhe Green Dox kishin secili nga 8 filma, duke u përqendruar në çështje të ngutshme shoqërore dhe mjedisore. National Competition përfshiu 13 filma, shumë prej të cilëve tashmë të vlerësuar në festivale ndërkombëtare. Për shkak të kufizimeve buxhetore, Truth Dox Competition u pezullua këtë vit, me plan që të rikthehet në edicionin e vitit 2026.

Në tërësi, këto gara pasqyruan përkushtimin e DokuFest ndaj kinemasë të guximshme dhe nxitëse, duke vënë në pah si talentin rajonal ashtu edhe tregimet globale.

PROGRAMET E VEÇANTA

VIEW FROM THE WORLD

Programi View from the World bashkoi dymbëdhjetë dokumentarë të fuqishëm që hapën dritare drejt realiteteve më urgjente të sotme. Nga filmat 2000 Meters to Andriivka dhe Facing War, që reflektojnë mbi luftën dhe rezistencën në Ukrainë, te historitë e padrejtësisë dhe ndarjes së familjeve në kufirin amerikan në Separated, e deri te portretizimet e Amerikës së zymtë të sotme përmes historisë së abuzimit me alkoolin dhe jetës në motelet e lira në Flophouse America – programi ndërthurte politikën globale me rrëfime të thella personale. Ai i kujtoi audiencës se kinemaja ka fuqinë të na lidhë me vuajtjet dhe shpresat përtej kufijve tanë.

SPOTLIGHT: BRETT STORY

Ky program ftoi audiencën të angazhohej më thellë me punën e Brett Story, regjisore, gjeografe dhe autore e njohur kanadeze, përmes një përzgjedhjeje prej shtatë filmash: dy metrazhesh të gjatë – The Prison in Twelve Landscapes dhe The Hottest August – dhe pesë dokumentarësh të shkurtër që shtrihen nga viti 2009 e deri sot, përfshirë Grace (2009), Car Wash (2008), Camperforce (2017), Debtor's Prison (2017, bashkë-regjisore), Sanctuary (2020), si dhe një fragment nga projekti në zhvillim The Production of the World.

Filmat e saj na shtynë të shtrojmë pyetje të vështira për drejtësinë, kujtesën dhe sistemet e pushtetit, duke ftuar njëherazi reflektim mbi mënyrën se si jeta personale dhe ajo kolektive formësohen nga këto forca të mëdha.

FICTION - NONFICTION

Këtë vit DokuFest prezantoi Fiction/Non-Fiction, një seksion të guximshëm filmik ku kufijtë e tregimit mjegullohen dhe ku fiksoni huazon nga dokumentari – dhe anasjelltas. Seksioni përfshiu tetë filma që eksperi-

mentojnë me teknika të ndërthurjes së zhanreve: To a Land Unknown, New Dawn Fades, Invention, Eighty Plus, Little, Big, and Far, The World Upside Down, I Am Night at Noonday dhe filmi i Rich Peppiatt për grupin irlandez të hip-hopit Kneecap.

Këto vepra sfiduan audiencën të rimendojë se çfarë do të thotë “e vërtetë” në film – duke ndier se si kujtesa, miti dhe realiteti mund të ndërthuren, dhe duke e parë kinemanë jo vetëm si pasqyrë, por si hapësirë midis të dukshmes dhe të imagjinuarës.

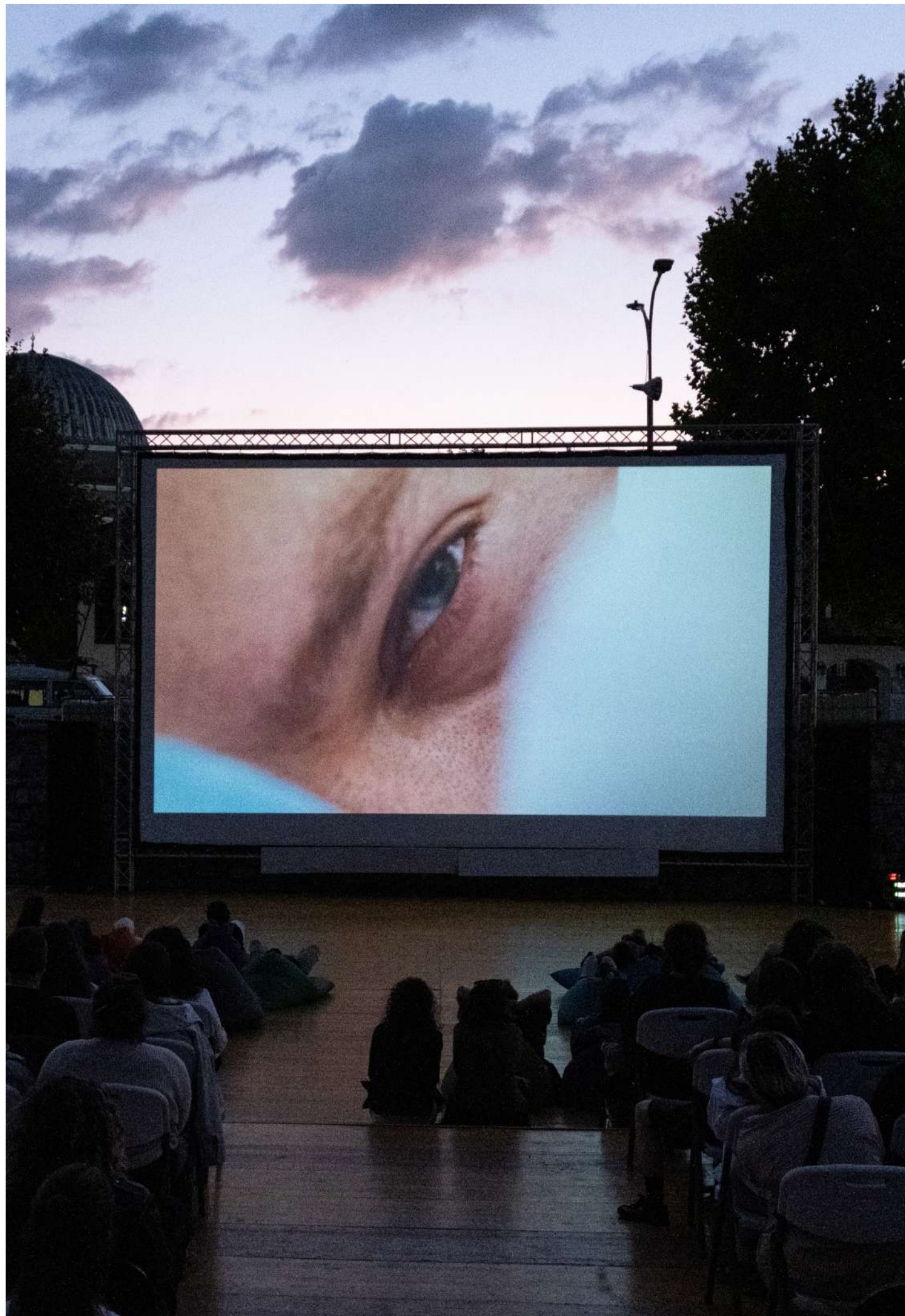
SLANTED & ENCHANTED: MUZIKA NË FILM

Programi Slanted & Enchanted: Music on Film bashkoi gjashtë filma që ndërthurin tingullin dhe kinemanë në mënyra magjepsëse. U hap me Pavements nga Alex Ross Perry, një meta-dokumentar për bendin legjendar indie Pavement, pasuar nga Ellis Park ku regjisori Justin Kurzel portretizon muzikantin Warren Ellis nga The Dirty Three dhe Nick Cave & the Bad Seeds, teksa balancon jetën midis artit dhe kujdesit për kafshët e egra në Sumatrë.

Nga Italia erdhi Canone Effimero i vëllezërve De Serio, një zhytje e gjallë në traditat popullore dhe këngët rajonale. Skena pasluftës në Kosovë u shfaq në Palace of Youth, që vëzhgon grupet indie-pop dhe post-punk me ndjeshmëri poetike. Ndërkohë, Punk Under Communist Regime riktheu kujtesën e skenës punk sllovene 1977-1985, dhe Monk in Pieces portretizoi artistën avangarde Meredith Monk, e cila ka frymëzuar figura si Björk e David Bowie.

Programi ftoi audiencën të dëgjojë, ndiejë dhe reflektojë mbi mënyrën se si muzika formëson identitetin, kujtesën, rezistencën dhe lidhjen mes njerëzve.

MASTERS ON SHORT: WIM WENDERS

DokuFest prezantoi programin e ri Masters on Short, që vë në qendër regjisorë të mëdhenj përmes filmave të tyre të shkurtër.

Kapitulli i parë u hap me regjisorin e madh gjerman Wim Wenders, një zë i njohur për kinemanë poetike dhe pyetjet e thella mbi ekzistencën. Në retrospektivë u shfaqën katër nga filmat e tij të shkurtër nga periudha të ndryshme të karrierës:

Room 666 (1982), ku ai pyet regjisorë të njohur nëse kinemaja ka të ardhme,

Reverse Angle (1982), që eksploron qytetet, njerëzit dhe takimin e kulturave,

Same Player Shoots Again (1967), një pjesë eksperimentale e hershme, dhe

Silver City Revisited (1968), një vështrim poetik mbi një qytet fantazmë dhe kuptimin e kujtesës.

Së bashku, këto filma i ofruan audiencës më shumë se kinemanë: i ofruan reflektim – mbi artin, humbjen, jetën moderne dhe shikimin e botës me nostalgji e shpresë.

SHFAQJET E VEÇANTA

Shfaqjet e Veçanta të këtij viti në DokuFest bashkuan një përzierje të jashtëzakonshme filmash që guxuan të sfidojnë, të provokojnë dhe të befasojnë.

Programi u hap me kontraste politike:

- Henry Fonda for President (2024), një reflektim mbi kulturën amerikane përmes jetës së aktorit që mban të njëjtin emër, dhe

- The Encampments (2025), një kritikë e ashpër ndaj bashkëpërgjegjësisë në gjenocid, e rrëfyer përmes protestave të pasionuara universitare.

Publiku u udhëhoq nëpër udhëtime në kohë e kujtesë me vepra të rralla arkivore si Through Our Kosovo (1933), si dhe me In Front of Guernica (Director's Cut) (2023), që e rikornizon historinë e shekullit XX përmes pikturës së famshme të Picassos.

Regjisorë si Caveh Zahedi (The Trees Were Spelling Love Backwards) dhe Sofia Bohdanowicz (Measures for a Funeral) zhdukën kufijtë midis fiksionit dhe realitetit, ndërsa Tokyo-Ga e Wim Wenders e përmbylli programin me një homazh poetik ndaj heronjve të kinemasë.

Këto shfaqje të veçanta na kujtuan se kinemaja nuk shërben vetëm për të treguar botën, por edhe për të pyetur se si e shohim atë.

FUTURE IS HERE

Këtë vit, programi The Future is Here shënoi edicionin e tij të 13-të, duke vazhduar rolin e tij si një terren i rëndësishëm trajnimi për kineastët e rinj kosovarë.

Dhjetë pjesëmarrës nga mbarë Kosova u bashkuan për shtatë ditë mentorimi intensiv, eksperimentimi dhe tregimi, disa duke parë për herë të parë përmes një kamere, të tjerët duke thelluar kuptimin e tyre mbi dokumentarin dhe historitë personale.

Në përfundim të kampit, pjesëmarrësit realizuan shtatë dokumentarë të shkurtër të rinj. Mentorët përfshinë regjisorë të afirmuar si Dea Gjinovci, Samir Karahoda, Enis Saraçi, Ilir Hasanaj, si dhe mentorë që janë vetë ish-pjesëmarrës të këtij programi, si Leart Rama, Norika Sefa, Flutura Balaj, dhe Hana Ahmeti, duke forcuar ndjenjën e komunitetit dhe bashkëpunimit ndër breza.

Pas trembëdhjetë vitesh, Future is Here është bërë më shumë se një punëtori – është një shtëpi për zërat e rinj që po formësojnë valën e re të kinemasë kosovare.

BRIDGING THE GAP

Në bashkëpunim me Scottish Documentary Institute, DokuFest prezantoi programin Bridging the Gap, që solli pesë dokumentarë të shkurtër mbresëlënës nga kineastë të rinj skocezë.

Këta filma eksploruan tema si burgosja, ndërveprimi me mjedisin, peizazhet psikologjike, dhe trauma ndërbreznore, duke ofruar perspektiva të ndryshme mbi çështjet bashkëkohore.

Programi theksoi fuqinë e tregimit dokumentar për të nxitur mirëkuptim dhe lidhje mes kulturave, duke treguar sesi format e shkurtra mund të hapin dritare të mëdha drejt botës njerëzore dhe emocionale.

BLAST FROM THE PAST

Në bashkëpunim me Kino Lumbardhi, programi Blast from the Past i DokuFest u rikthye këtë vit me një përzgjedhje të kurrar të klasikëve të kultit dhe perlave kinematografike që sfidojnë konvencionet.

Programi përfshiu tre filma të jashtëzakonshëm:

- Lost Highway (1997) nga David Lynch – një udhëtim surreal në mendjen e njeriut, ku realiteti dhe iluzioni ndërthuren në mënyrë tronditëse.
- O-Bi, O-Ba: The End of Civilization (1985) nga Piotr Szulkin – një satirë e errët post-apokaliptike që portretizon njeriun e humbur në absurditetin e sistemit.
- 1984 (1984) nga Michael Radford – adaptimi i fuqishëm i romanit klasik të George Orwell, që vazhdon të mbetet një paralajmërim për rreziqet e kontrollit totalitar.

Këta filma zhytën publikun në botë sureale, absurde dhe tronditësisht vizionare, duke sfiduar kufijtë e tregimit vizual dhe duke ofruar një udhëtim në botët halucinante të disa prej regjisorëve më vizionarë të kinemasë.

KONTAKT COLLECTION@DOKUFEST

Në një bashkëpunim unik, DokuFest u bashkua me Kontakt Collection dhe Autostrada Biennale për të prezantuar një program dyditor filmik më 2 dhe 3 gusht 2025, që u zhvillua në hapësirat e Autostradës, si dhe në kinematë e Prizrenit.

Në Autostrada Biennale u shfaqën Kontakt Video Portraits të Alexander Horwath, Ashley Hans Scheirl, Milica Tomić, dhe Franz Novotny, të shoqëruara nga diskutime të drejtpërdrejta me autorin, kuratorin dhe regjisorin Neil Young dhe me vetë figurat e portretuara.

Gjithashtu, më 3 dhe 4 gusht, DokuFest prezantoi një përzgjedhje të veçantë filmash dhe veprash video nga Kontakt Collection, me autorë si:

Sokol Beqiri, Dietmar Brehm, Ivan Ladislav Gale-ta, Sanja Iveković, Anna Jermolaewa, Adrian Paci, (Ashley) Hans Scheirl, Mladen Stilinović, Milica Tomić, Želimir Žilnik, dhe Artur Żmijewski.

Ky program i veçantë krijoi një urë mes trashëgimisë filmike eksperimentale të Evropës Qendrore dhe Lindore dhe kinemasë bashkëkohore ballkanike, duke e vendosur artin filmik në kontekstin e dialogut kulturor dhe historik.

SPORTI NË FILM

Programi Sport on Film i DokuFest-it shfaqti shpirtin e aventurës dhe të qëndrueshmërisë përmes filmave që shkojnë përtej performancës fizike, duke zbuluar udhëtime personale dhe kulturore.

Përzgjedhja përfshinte katër filma:

- Transcardus – A BalkanSki Story (2024, Itali)
- Melodies for the Lemurs (2016, Austri)
- North of Nightfall (2018, SHBA)
- Séan Garnier vs The World (2016, MB)

Këta filma eksploruan temat e ekspeditës, shprehjes dhe harmonisë midis trupit dhe natyrës, duke i ofruar publikut një udhëtim kinematografik në botën e sporteve ekstreme.

Programi u realizua në bashkëpunim me Red Bull, duke e theksuar lidhjen midis energjisë kreative, eksplorimit dhe përkushtimit ndaj performancës.

DOKUKIDS

Si pjesë e edicionit të 24-të të DokuFest-it, DokuKids zhvilloi një program njëjavor me workshope edukative dhe inovative për fëmijë. Programi u mbajt nga 2 deri më 8 gusht 2025 në Innovation and Training Park (ITP) dhe u kujdes me përkushtim nga Malborë Krajku dhe Idriz Morina.

Në total, 148 filma për fëmijë u dorëzuan për këtë edicion të festivalit, prej të cilëve 48 u përzgjedhën për shfaqje ditore, të dedikuara për publikun e ri. Filmat u shfaqën çdo ditë nga ora 10:00 deri në 12:00, të ndarë sipas grupeve të moshës së fëmijëve. Të gjitha shfaqjet ishin të hapura për publikun dhe pa pagesë, duke mirëpritur fëmijë pavarësisht nëse ishin apo jo të regjistruar në ndonjë workshop.

Një nga momentet më të veçanta ishte shfaqja e filmit Notes from Planet Three, të cilën e ndoqi edhe regjisori Simon Ellis. Pas shfaqjes u zhvillua një diskutim interaktiv, ku fëmijët u përfshinë me pyetje dhe ide, duke krijuar një atmosferë të gjallë dhe frymëzuese.

Në total, 167 pjesëmarrës morën pjesë në shfaqjet filmike të DokuKids.

Në këtë edicion u organizuan gjithsej gjashtë workshope për fëmijët e moshës 6 deri në 17 vjeç, përfshirë:

- Stop Motion – Animation Workshop
- Creative Documentary Film Production
- Practice Storyboarding: Turn Ideas into Images
- Create with AI (në bashkëpunim me Cactus Education)
- How to Stay Safe Online – Cyber Awareness (në bashkëpunim me Cactus Education)
- NextGen Filmmakers (në bashkëpunim me IPKO dhe Telegrafi)

Në këto punëtori morën pjesë gjithsej 93 fëmijë, të cilët punuan çdo ditë nga ora 12:00 deri në 16:00, nën drejtimin e ekspertëve dhe artistëve të njohur të filmit.

Gjatë punëtorisë Stop Motion – Animation, fëmijët krijuan shtatë filma të shkurtër, të cilët u shfaqën në ceremoninë e mbylljes së festivalit.

Në punëtorinë Creative Documentary Film Production, fëmijët realizuan dy filma dokumentarë të shkurtër, duke përjetuar procesin e plotë të krijimit filmik – nga ideja deri te ekrani.

DOKUNIGHTS

Nga 2 deri më 9 gusht, Kalaja e Prizrenit u bë vendi ynë i preferuar për ta mbyllur ditën.

Sapo binte dielli, ndiznin dritat dhe çdo mbrëmje ndjehej si një ribashkim mes miqve, artistëve dhe një qyteti që e do muzikën. DokuNights nuk është thjesht “pjesa e festës pas filmave”. Është hapësira ku energjia e festivalit derdhet në ajër të hapur, ku e dëgjon turmën të marrë frymë bashkë dhe e sheh horizontin të ndryshojë me çdo këngë.

E hapëm me një treshe elektronike pa frikë Byron Yeates x IN2Stellar x Rebiswan që i vendosën kalasë një puls të qëndrueshëm mbi gurë dhe e thanë shumë qartë: kjo javë do të lëvizë. Nata pasuese i takoi Shkodra Elektronike. Të freskët nga Eurovision 2025 me “Zjerm”, sollën një folktronikë që ishte njëkohësisht e rrënjosur dhe e re. I dëgjoje të vjetrën e të renë në të njëjtin beat, dhe e shihje si ulej te publiku: shumë buzëqeshje, shumë telefona në ajër, shumë valle.

Një nga momentet më të fuqishme erdhi me Dakha Brakha. Koncerti i tyre ishte i bukur dhe i guximshëm, pjesërisht shfaqje, pjesërisht deklaratë. Harmonitë, daullet, prania... të gjitha bashkë u bënë një performancë që foli drejt për kohën ku jetojmë dhe për distancën (ose mungesën e saj) mes Kosovës dhe Ukrainës. Na kujtoi çfarë mund të mbajë një skenë: gëzim, dhimbje dhe vullnet për të vazhduar. Jemi mirënjohës Bashkimit Evropian në Kosovë për mbështetjen e këtij koncerti.

Në mesin e javës, Ibadete Ramadani & Band sollën një ritëm tjetër. Intime, të sinqerta, pikërisht ajo që shumë prej nesh kishim nevojë: të dëgjonim nga afër dhe t’i përqafojmë këngët. I njëjti shpirt kureshtjeje vazhdoi me Cinna Peygamy, YAAND dhe urbau një mbrëmje që i zgjeroi zhanret pa e humbur asnjëherë publikun. Dhe sepse DokuFest është gjithmonë edhe për ndarje njohurish, Cinna mbajti një masterclass falas për publikun. Na pëlqeu ta shihnim kalanë të kthehet në klasë për dy orë, me njerëz që pyesnin, mësonin dhe provonin.

Më vonë gjatë javës, Luxe dhe upsammy udhëhoqën pistën e vallëzimit me kujdes dhe shumë shije muzikë që të mbante në lëvizje, por edhe të bënte të dëgjoje. Ndjehej sikur zbulimi ishte i ndërtuar brenda seteve të tyre: tekstura të reja, shtigje të reja, por gjithmonë me dorën e shtrirë te publiku.

Një Moment për t'u Krenuar: Yll Limani në Kala

Nata e sold out-it me Yll Limanin ishte një pikë kthese. Atmosfera para daljes së tij në skenë ishte elektrike, dhe sapo filloi, u duk sikur edhe kala këndonte mbrapsht. Ishte një nga ato mbrëmje kur harron të shikosh orën thjesht rri me muzikën dhe me njerëzit përreth.

Dua ta themi qartë: Yll Limani bëri më shumë sesa një koncert të mrekullueshëm. Ai besoi në programin tonë Solar Cinema idenë për të çuar me energji të pastër shfaqje filmash në vende që rrallë i shohin ato dhe u bë artisti i parë në Kosovë që dhuroi për këtë kauzë. Kjo ka rëndësi! U tregoi të rinjve se kultura shkon tek ata, jo vetëm anasjelltas. U thotë komuniteteve jashtë qyteteve të mëdha se janë të parë. Dhe na tregoi neve si organizatorë se artistët janë partnerë jo vetëm në skenë, por edhe në punën për ta bërë qasjen reale.

Si e Mbyllëm

Ditën e fundit, Pulse of Berat e ktheu publikun te tingujt tradicionalë këmbë që trokasnin, supe që lëkundeshin, shumë të qeshura dhe pastaj rrëshqitëm në mbyllje me Sound Metaphors DJs, Sleep D (Butter Session) dhe Genc Elezaj. Një ulje perfekte: përzgjedhje bujare, buzëqeshje të mëdha, një psherëtimë e gjatë e lumtur mbi qytet.

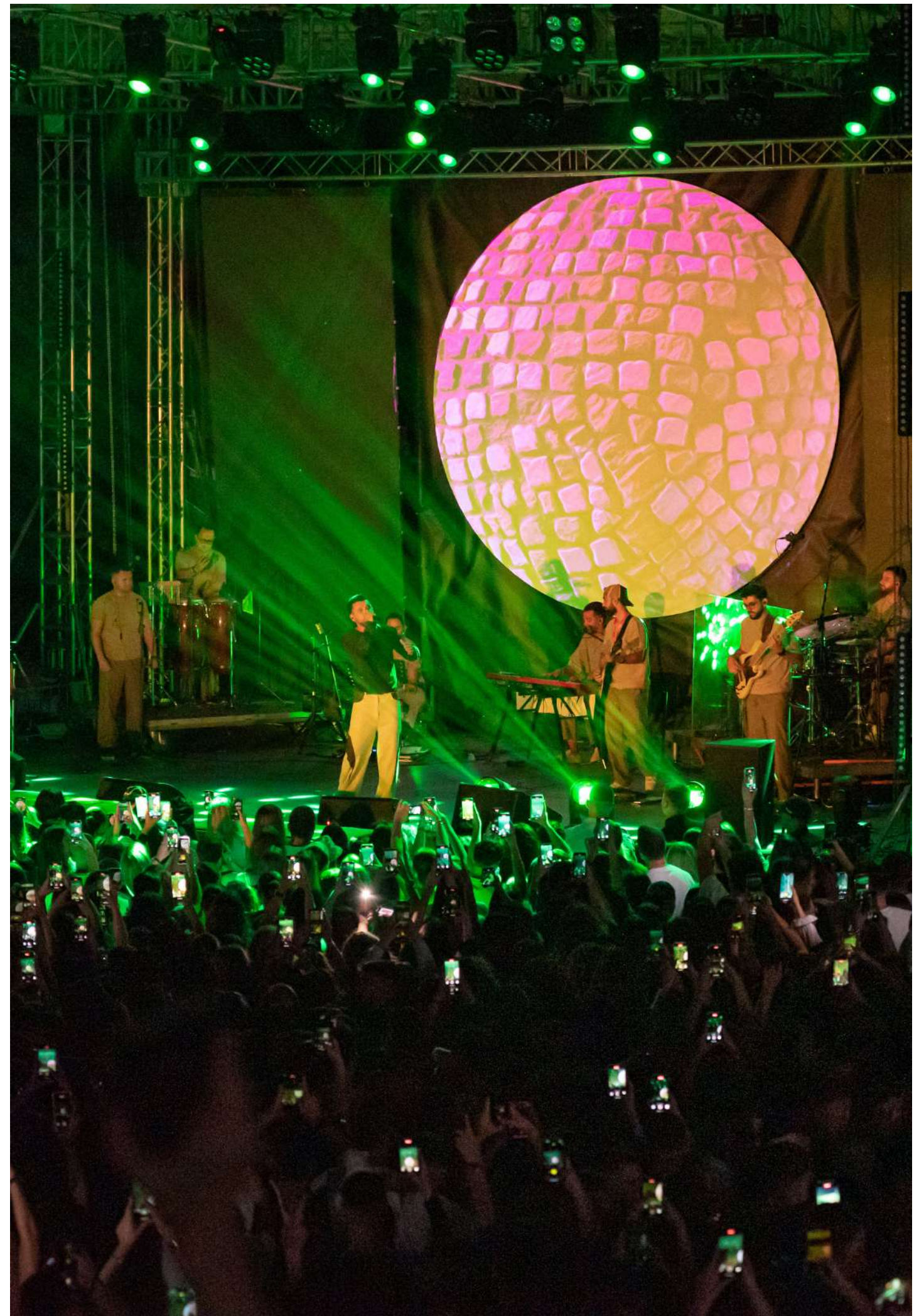
Pse Kanë Rëndësi Këto Netë

DokuNights funksionon sepse i përket të gjithëve që janë brenda tij. Artistët vijnë afër e larg, dhe publiku i del përpara me kureshtje, ngrohtësi dhe shumë energji. Kalaja që ditën mund të duket si një kartolinë natën kthehet në një dhomë ndenjeje të përbashkët. Takon njerëz që s'i ke parë prej një viti. Vallëzohet me të panjohur. Rri pak më gjatë nga sa kishe planifikuar.

Këto mbrëmje forcojnë edhe pjesën tjetër të festivalit. Masterclass-i na kujtoi sa shpejt përhapet të nxënit në një hapësirë të hapur. Prania e artistëve si Dakha Brakha na kujtoi se një skenë mund të mbajë historitë e rënda të botës dhe prapë të lërë vend për shpresë. Ndërsa dhurimi i Yll Limanit për Solar Cinema na kujtoi se kultura ndryshon gjëra kur mbështetet me veprim.

Përpara

Duke parë përpara, duam të mbajmë atë që funksionoi aq mirë sivjet: një line-up që lidh traditën me eksperimentimin, momentet e mëdha me ato të qeta, rrënjët lokale me zërat ndërkombëtarë. Edhe në edicionin e 25-të, DokuNights do të ndihet si sivjet: plot, i gjallë dhe i yni.

INDUSTRY

8 DokuTalks

Short Film Forum

8 projekte filmike nga 3 shtete

4 Masterklasa

1 Ekspozitë

Guest Country: Scotland

DOKUTALKS

DokuTalks është vendi ku filmi takon dialogun, si hapësira e reflektimit dhe shkëmbimit e DokuFest-it. Sesionet e këtij viti treguan se kinemaja nuk shërben vetëm për të rrëfyer histori, por edhe për të hapur biseda të vështira mbi drejtësinë, kujtesën, rezistencën dhe rolin e artistëve në formësimin e hapësirës publike dhe së vërtetës kolektive. Të mbijetuar, filmmakerë dhe punëtorë kulturorë përdorën këtë platformë për të ndarë njohuri, për të vënë në pikëpyetje narrativat dominuese dhe për të rimarrë hapësirën për zëra që shpesh janë heshtur. DokuTalks, bashkë-kuruar nga Eroll Bilibani dhe Dea Gjinovci, e trajton filmin jo vetëm si art, por edhe si mjet njohjeje, një mënyrë për të lidhur përvojat e folësve me luftërat më të gjera për dinjitet dhe ndryshim shoqëror.

RESISTANCE – WOMEN OF PEACE AND JUSTICE IN FORMER YUGOSLAVIA AND ALBANIA

Ky diskutim u përqendrua në rezistencën e grave gjatë dhe pas luftërave në Ballkan, duke vënë në pikëpyetje mënyrën se si tregohen dhe kujtohen historitë e tyre.

Moderatorja Aurela Kadriu udhëhoqi panelin me Kumjana Novakova, Norika Sefa, Sanjin PejkoVIC dhe Blerina Hankollari, në një bisedë që ishte njëkohësisht historike dhe thellësisht personale.

Norika Sefa theksoi domosdoshmërinë e dokumentimit të dhunës së përjetuar nga gratë, jo vetëm për kujtesë, por edhe për dinjitet dhe drejtësi.

Blerina Hankollari foli për luftën e Shqipërisë për t'u përballur me të kaluarën, ku patriarkati dhe komunizmi kanë lënë plagë të varfërisë dhe heshtjes.

Kumjana Novakova argumentoi kundër mbylljes së temës, duke theksuar se rrëfimi i luftërave nuk është treguar i plotë dhe se duhet dëgjuar plotësisht zëri i të mbijetuarave.

PejkoVIC paralajmëroi për “përplasjen e kujtimeve”, ku aktorë nacionalistë e ripërdorin dhimbjen për qëllime politike, duke korrptuar narrativat që duhej të shëronin.

Diskutimi përmbylli me metaforën e “dritareve” – secila e mbijetuar duhet të ketë dritaren e vet, jo një kornizë të përbashkët, që lejon dritë, nuanca dhe individualitet.

Ngjarja u organizua në bashkëpunim me Pro Peace dhe YIHR Kosovo.

PUBLIC SPACE AS CULTURAL RESISTANCE

Kjo bisedë trajtoi mënyrat se si komunitetet ripushtojnë hapësirat publike në Kosovë dhe rajon, duke i kthyer ato në vende kujtese, dialogu dhe qendrese kulturore.

Moderatorja Dea Gjinovci udhëhoqi panelin me Veton Nurkollarin, Valentina Bonizzi, Rozafa Maliqi dhe Luka Knežević Strika.

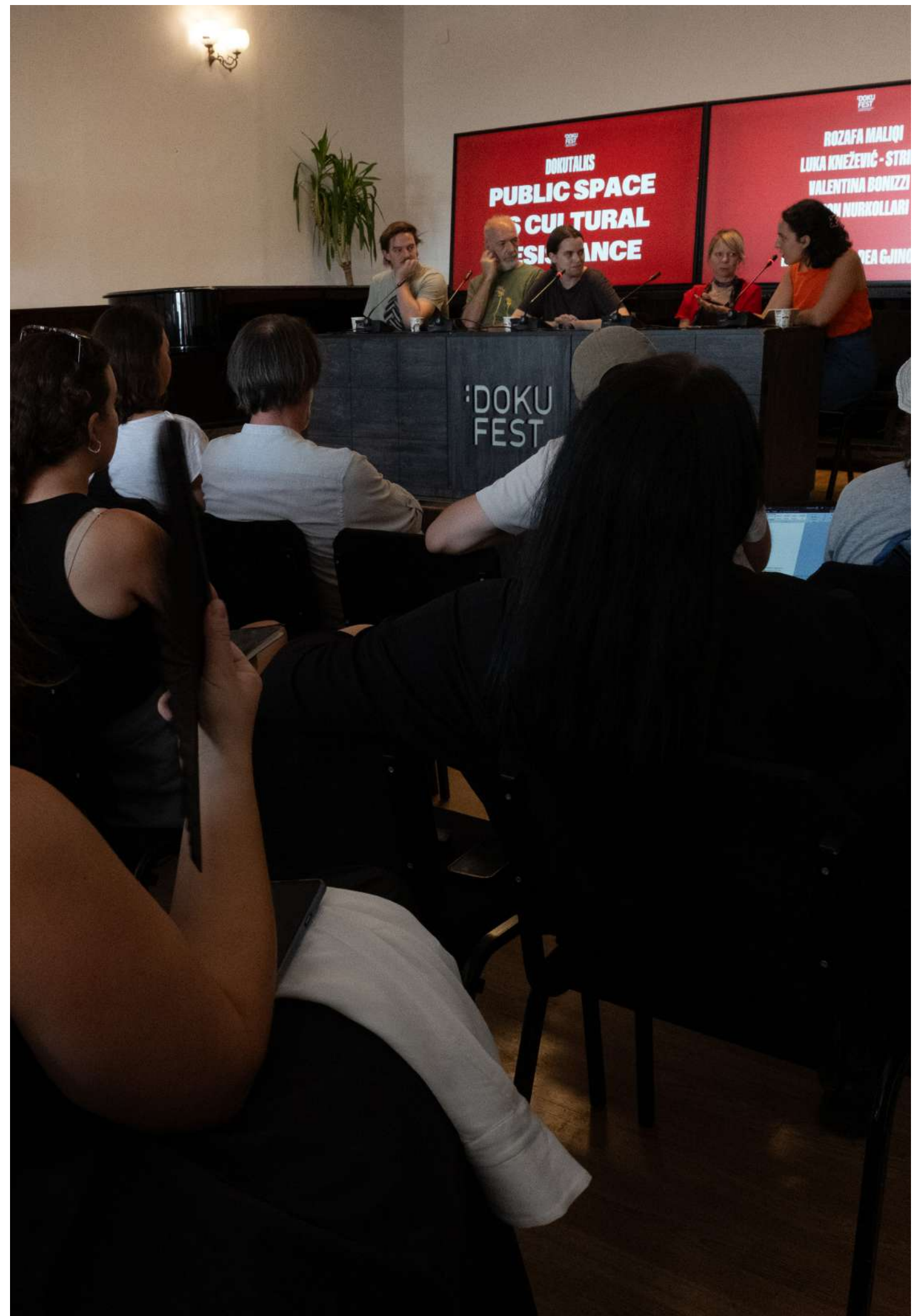
Veton Nurkollari kujtoi se DokuFest nisi duke rindërtuar kinemanë e braktisur “Lumbardhi” – një akt simbolik që shpalli se hapësirat publike i përkasin komunitetit.

Bonizzi ndau shembullin e ATA-s në Kamzë, Shqipëri, ku të rinjtë ndërtuan një qendër komunitare që sot është qendër arti dhe aktivizmi qytetar.

Strika prezantoi Magacinën në Beograd, një qendër kulturore e vetë-menaxhuar, e hapur për këdo pa pagesë, që funksionon mbi vendimmarrje kolektive.

Maliqi solli perspektivën e Prishtinës, ku mungesa e hapësirave të sigurta për gratë dhe komunitetin queer kërkon biseda të singërta dhe publike.

Paneli përmbylli se hapësira publike nuk është kurrë e fituar përgjithmonë – ajo duhet mbrojtur dhe rindërtuar vazhdimisht nga komunitetet që refuzojnë heshtjen.

NOBODY'S BUYING YOUR SHORT: SO WHAT NOW?

Ky panel u përball me realitetin e ashpër se filmat e shkurtër rrallë gjenerojnë fitim, por e paraqiti këtë si mundësi për liri krijuese.

Moderatorja Dea Gjinovci udhëhoqi diskutimin me Laurent Crouzeix, Theodoros Panagopoulos, Tam Dan Vu dhe Sari Volanen.

Volanen (Yle Finland) sqaroi kufizimet në financim dhe sfidën për të ruajtur audiencën televizive për filma të shkurtër.

Crouzeix theksoi rolin e festivaleve si Clermont-Ferrand, që japin dukshmëri globale për filmat e shkurtër përmes katalogëve ndërkombëtarë.

Vu dhe Volanen theksuan rëndësinë e qartësisë së qëllimit – suksesi nuk matet vetëm me para, por me ndikim, mësim, apo komunikim me publikun.

Paneli përmbylli me mesazhin: filmat e shkurtër lulëzojnë nga rreziku dhe guximi – mungesa e presionit tregtar i bën ata terren për eksperimentim dhe autenticitet.

CO-PRODUCE OR STAY SMALL

Ky diskutim hapi një analizë të thelluar mbi bashkëprodhimin e filmave të shkurtër në Ballkan, duke u ndalur në sfidat ligjore, financiare dhe artistike që përballen krijuesit e rinj në rajon.

Paneli u moderua nga Jing Haase, ndërsa në të morën pjesë Blerta Zeqiri, Sanja Jovanović dhe Flore Cosquer, përfaqësuese të qendrave kombëtare të filmit dhe institucioneve nga Kosova, Mali i Zi dhe Skocia.

Blerta Zeqiri theksoi se Kosova ka talente të shumta, por përballlet me mungesë të resurseve financiare. Ajo vuri në dukje se edhe pse buxheti kombëtar për filma të shkurtër është rritur, ai mbetet i pamjaftueshëm, dhe se mungojnë mekanizmat e strukturuar për përfshirjen e të rinjve në bashkëprodhime ndërkufitare.

Sanja Jovanović nga Mali i Zi prezantoi një model më të strukturuar, me 2.5 milionë euro buxhet vjetor që mbështet edhe bashkëprodhimet minoritare, përfshirë filmat e shkurtër. Ajo theksoi se bashkëpunimet duhet të jenë organike, jo të detyruara nga mungesa e parave, dhe se afërsia gjuhësore dhe kulturore e bën më të lehtë ndërtimin e partneriteteve rajonale.

Flore Cosquer nga Scottish Documentary Institute solli një këndvështrim ndërkombëtar, duke përshkruar se si filmbërësit britanikë varen nga organizata si British Council për mbështetje afatgjatë. Ajo përmendi programin e rezidencës së SDI me DokuFest-in, si një model shkëmbimi që krijon ura mes industrive evropiane dhe ballkanike.

Panelistët adresuan gjithashtu rreziqet e bashkëprodhimeve: mungesën e qartësisë ligjore ndërmjet vendeve të Ballkanit, kontratat e brishta dhe pritjet e papërputhshme.

Cosquer paralajmëroi për marrëveshjet informale “mes miqsh” pa kontrata të nënshkruara, që shpesh çojnë në shkatërrim të projekteve për shkak të paqartësive mbi të drejtat krijuese.

Jovanović theksoi se bashkëprodhimet nuk duhet të jenë qëllim në vetvete – ndonjëherë, “të qëndrosh i vogël” është zgjidhja më e mençur, nëse ruan pavarësinë artistike dhe koherencën e vizionit.

Mesazhi përfundimtar ishte realist: “Bashkëprodhimi nuk është ilaçi për çdo gjë – ai sjell mundësi, por edhe kompleksitet. Suksesi qëndron te partneritetet që ndërtohen mbi vizion të përbashkët artistik, jo vetëm mbi buxhete.”

BEYOND SILENCE: DEALING WITH THE PAST

Ky DokuTalk trajtoi trashëgimitë e gjalla të luftës në Ballkan, duke hapur një hapësirë për të mbijetuarit, ekspertët ligjorë dhe zërat publikë që adresojnë çështjet e së vërtetës, drejtësisë dhe pajtimit.

Diskutimi u moderua nga Sanjin Pejkovic dhe përfshiu panelistët: Prof. Bella Murati, regjisorja Lidija Zelovic dhe gazetari Veton Surroi.

Veton Surroi argumentoi se rajoni ende ndodhet në një gjendje “konflikti të papërfunduar”. Duke përdorur fjalinë e njohur të Faulkner-it, “E kaluara nuk vdes kurrë. Ajo nuk është as e kaluar,” ai shpjegoi se luftërat që nuk janë zgjidhur drejt vazhdojnë të ndikojnë të tashmen, si një plagë që është shëruar keq. Ai theksoi se paqja do të mbetet e paarrtshme derisa këto fraktura të pranohen dhe të adresohen hapur.

Prof. Murati kritikoi rolin e ndërhyrjeve ndërkombëtare, duke folur për “bamirësinë e drejtësisë” që ofruan tribunalet si ato të Kombeve të Bashkuara — selektive, të pasistematizuara dhe shpesh të vonuara. Ajo argumentoi se varësia e tepruar nga strukturat ndërkombëtare ka dobësuar kapacitetin lokal për t’u përballur me krimet e luftës. Sipas saj, pajtimi nuk mund të ndodhë nëse historia përcillet në mënyrë të pjesshme, e shtrembëruar nga politika, apo lëshohet në dorë të kujtesës së deformuar që u trashëgohet brezave.

Lidija Zelovic, që foli nga përvoja e saj personale si një grua që iku nga Sarajeva për në Holandë, theksoi se Evropa ende nuk e ka kuptuar apo ka zgjedhur ta harrojë realitetin e luftërave ballkanike. Ajo pranoi se filmat nuk sjellin paqe, por janë mjete të domosdoshme për të sfiduar heshtjen dhe për të ruajtur kujtesën kolektive. Sipas saj, shtetet e fuqishme ndërtojnë narrativat sipas interesit të tyre, ndërsa historitë lokale shpesh mbeten në hije.

Diskutimi solli në qendër një dilemë thelbësore:

Historia duhet të përballlet për të shmangur përsëritjen, por fiksimi i pafund me të kaluarën mund të paralizojë të tashmen.

Drejtësia kërkon llogari të saktë për krimet, por edhe guxim për të ecur përpara.

Në fund, panelistët ranë dakord se pajtimi nuk është destinacion, por një proces i vazhdueshëm — që kërkon kundërshtim ndaj mohimit, kërkim të së vërtetës, dhe pranim të drejtësisë, sado e papërsosur të jetë ajo.

WHAT DOES IT MEAN TO WATCH?

Ky panel ngriti pyetje thelbësore mbi etikën e vëzhgimit në një epokë të mbingarkuar me imazhe — ku luftërat transmetohen drejtpërdrejt, protestat regjistrohen me kamera, dhe mbikëqyrja është bërë pjesë e përditshmërisë.

Moderatorja Dea Gjinovci udhëhoqi diskutimin me pjesëmarrjen e Lyuba Knorozok, Juliette Le Monnyer, si dhe regjisorit dhe producenteve Corinne van Egeraat dhe Petr Lom.

Lyuba Knorozok ndau përvojën e saj me 700 orë material mbikëqyrjeje nga centrali bërthamor i Çernobilit, të regjistruara fshehurazi gjatë pushtimit rus të Ukrainës. Për të, çdo kornizë nuk ishte thjesht dokumentim, por akt rezistence — dëshmi vizuale e terrorizmit bërthamor. Ajo tregoi se këto pamje po përdoren tani si prova ligjore në hetimet për krime lufte në Ukrainë.

Juliette Le Monnyer foli për filmin e saj minimalist të xhiruar në Ramallah, realizuar në një plan të vetëm të pandërprerë. Duke refuzuar të presë apo të drejtojë vështimin e audiencës, ajo i vuri shikuesit në pozitën e vështirë të dëshmitarit dhe pjesëmarrësit njëkohësisht. Ajo theksoi se filmi mund të jetë një përpjekje për të kuptuar kaosin, por edhe një pyetje morale: “A është filmimi i dhunës akt solidariteti, apo shfrytëzimi?”

Van Egeraat dhe Petr Lom sollën një perspektivë tjetër me The Coriolis Effect, një reflektim poetik i xhiruar në Kepin e Gjelbër. Në vend të njerëzve, ata filmuan elementet natyrore — ujin, ajrin, tokën, duke e zhvendosur fokusin nga dhimbja njerëzore drejt brishtësisë së planetit. Për ta, vetë vëmendja është një formë kujdesi.

Diskutimi ndërthurte artin, kujtesën dhe përgjegjësinë morale.

Knorozok theksoi se edhe nëse filmat nuk arrijnë audienca të mëdha, ruajtja e imazheve është tashmë një akt drejtësie.

Le Monnyer shtoi se vetë akti i dëshmisë — edhe në forma të vogla — është refuzim ndaj heshtjes.

Paneli u mbyll me një mesazh të fuqishëm:

“Të shikosh nuk është pasivitet. Të shikosh është të pranosh, të kundërshtosh indiferencën dhe, ndonjëherë, të kërkosht drejtësi.”

Në këtë mënyrë, filmbërësit na kujtojnë se imazhet bartin peshë morale shumë kohë pasi të jenë zhdukur nga ekrani.

AGAINST THE VOID: HOW ARTISTS RESIST NUMBNESS

Në një botë të mbingarkuar nga dhuna, censura dhe lodhja morale, ky diskutim trajtoi pyetjen thelbësore: pse disa artistë vazhdojnë të krijojnë, edhe kur gjithçka duket e pashpresë?

Moderatorja Dea Gjino bashkoi tre zëra që vijnë nga vende, përvoja dhe luftëra të ndryshme: Alisa Kovalenko (Ukrainë), Sebastián González Mendez (Kili) dhe Roisin Agnew (Irlandë).

Alisa Kovalenko tregoi për jetën e saj pas pushtimit rus të Ukrainës – njëkohësisht ushtarë dhe regjisore. Ajo xhiroj në llogore jo me synimin për të bërë një film, por për të ruajtur copëza kujtese emocionale për djalin e saj. Nga kjo përvojë lindi një dëshmi e fortë për qëndresën, dashurinë, frikën dhe humorin që mbijeton edhe në mes të luftës. Sipas saj, filmi në Ukrainë është bërë pasqyrë për shoqërinë, një mënyrë për ta parë dhe për ta përballuar veten.

Sebastián González Mendez rrëfeu për realizimin e dokumentarit Unwelcomed, që ndjek migrantët venezuelanë që kalojnë kufirin drejt Kilit në kushte çnjerëzore. Me pak mjete dhe mbështetje minimale, ai dhe bashkëregjisori Amílcar Infante arritën të përçojnë histori braktisjeje, por edhe solidariteti. Ai theksoi se urrejtja ndaj migrantëve është simptomë e një sistemi të prishur, ku si migrantët ashtu edhe vendasit janë viktimë të të njëjtit dështim shtetëror.

Roisin Agnew solli një ton të ndryshëm, përmes absurditetit të censurës. Ajo foli për dokumentarin e saj The Ban, që rikujton ndalimin e zërave të IRA-s në Britani, ku aktorë profesionistë dublojnë fjalët e të intervistuarve për të “fshehur” identitetin e tyre politik. Ajo tregoi se shtetet shpesh shpikin etiketa si “terrorist” për të heshtur zërat kundërshtarë, dhe se satira e humori mbeten mjetet më të fuqishme të rezistencës, veçanërisht në kohë frike.

Të tre artistët i bashkonte një gjë e përbashkët: refuzimi për të kthyer shikimin anash.

Qoftë duke dokumentuar luftën, migrimin, apo censurën, secili prej tyre e vuri veten në rrezik emocional për të kundërshtuar mpirjen kolektive.

Paneli përfundoi me fjalët e Kovalenko-s, që shërbyen si një lloj manifesti:

“Ne të gjithë përpiqemi të reflektojmë mbi diçka që na prek – si një qilim i endur me copëza ndjenjash. Dhe ndonjëherë, vetë ky reflektim është mënyra jonë për të mbijetuar.”

REASSEMBLED: COLLAGE, MEMORY, AND THE HYBRID IMAGE

Ky diskutim shqyrtoi mënyrat se si artistët përdorin kolažin, arkivat dhe imazhet hibride për të rindërtuar kujtesën e thyer.

Moderatorja Dea Gjinovci udhëhoqi panelin, ku morën pjesë Ermela Teli, Sara Rajaei, Durim Klajqi dhe Blerta Haziraj — secili me një qasje unike ndaj kujtesës, mungesës dhe rikrijimit të historisë përmes imazheve.

Ermela Teli rrëfeu zbulimin e disa filmimeve 8mm të xhaxhait të saj në arkivat shtetërore të Shqipërisë — dasma familjare, rituale të përditshme, momente që dukeshin të pafajshme. Megjithatë, sipas saj, çdo kornizë mbante peshën e padukshme të diktaturës: një botë e përgjuar, ku harmonia ishte e inskenuar dhe shtypja fshihej prapa pamjeve të lumtura. Për të, simbolet e përsëritura si shiu u shndërruan në shenja personale zie dhe mbijetese, që lidhin kujtesën intime me atë kolektive.

Blerta Haziraj ndau kërkimin e saj mbi Frontin Antifashist të Grave në Kosovë, duke gjurmuar botime të humbura dhe fragmente të mbetura të fshira nga kujtesa shtetërore. Ajo e përshkroi punën e saj si “ringjallje të arkivave”, një përpjekje për të rikthyer zërat e grave që historia zyrtare i ka heshtur. Për Hazirajn, vetë puna arkivore është akt rezistence, sepse sfidon pushtetin mbi mënyrën se si shkruhet historia.

Sara Rajaei ofroi një qasje më konceptuale: ajo heq kontekstin gjeografik dhe kohor nga fotografitë, duke e vonuar momentin kur shikuesi e kupton çfarë po sheh. Kjo “ngadalësim i të kuptuarit” krijon hapësira emocionale, që lejojnë lidhje njerëzore para se historia të kategorizohet politikisht. Në këtë mënyrë, ajo i lidh përvojat e grave iraniane me histori më të gjera të shpërnguljes, humbjes dhe qëndrueshmërisë.

Durim Klajqi e trajtoi mungesën si prani. Ai përdor ekrane të zeza dhe rindërtime 3D për të lënë boshllëqe që shikuesi vetë duhet t’i mbushë. Sipas tij, pjesët që mungojnë mund të jenë po aq domethënëse sa ato që shfaqen, sepse e ftojnë publikun të bëhet pjesë e procesit të rikrijimit të historisë.

Nëpërmjet diskutimit, u bë e qartë se kolaži nuk është vetëm teknikë estetike, por filozofi e kujtesës.

Trauma nuk rrëfëhet drejt, as gëzimi nuk është linear — por në copëza, që kur qepen bashkë, zbulojnë më shumë të vërtetë se çdo rrëfim i rrafshët.

Paneli përfundoi me një ide të përbashkët:

“Riasambleimi i të kaluarës nuk është për të gjetur mbyllje, por për të gjetur ndershmëri.”

Përmes fragmenteve, këta artistë kundërshtojnë harresën dhe insistojnë se kujtesa — sado e çrregullt dhe e paplotë — duhet të mbetet e gjallë.

SHORT FILM FORUM

Edicioni i parë i Forumit të Filmit të Shkurtër u mbajt gjatë DokuFest 2025 në Prizren, nga 4-6 gusht, me një sesion parapërgatitor online më 25 korrik. I konceptuar si platforma e parë rajonale e bashkëprodhimit dhe prezantimit për filmat e shkurtër në Ballkan, Forumi u organizua nga DokuFest, në partneritet me qendrat kinematografike të Kosovës, Maqedonisë së Veriut dhe Shqipërisë.

Nisma u drejtua bashkërisht nga Eroll Bilibani (Drejtor i DokuLab, DokuFest) dhe Jing Haase, duke bashkuar tetë projekte të përzgjedhura, një jurí ndërkombëtare, rrjet vendimmarrësish dhe një program të përshtatur trajnimi dhe mentorimi profesional.

Forumu u hap zyrtarisht nga z. Jonas B. Westerlund, Ambasador i Suedisë në Republikën e Kosovës.

Projektet e Përzgjedhura

Kosovë
 I Still Haven't Cried Flaka Kokolli
 Who Is Singing? Ana & Anita Morina
 Crow Funeral Durim Klaiqi
 Soundtrack of a People: Boom Fjolla Muharremi

Maqedoni e Veriut
 Soil – Kiril Karakash & Svetislav Podleshanov
 Sveti Antun Pustinjak – Antonio Dimovski

Shqipëri
 Until the Sun Sets Gledis Bica
 Discobox Romina Ruda

Trajnimi dhe Mentorimi

Programi i Forumit ofroi trajnim intensiv nën drejtimin e Martijn te Pas (konsulent i njohur dhe ish-programues i lartë në IDFA), i mbështetur nga Samir Karahoda (programues i filmave të shkurtër në DokuFest) dhe Jing Haase.

Sesioni online (25 korrik): prezantimi i projekteve dhe bazat e prezantimit (pitching).

Punëtoritë në Prizren (4-5 gusht): komente mbi projekte, strukturim prezantimesh, ushtrime praktike.

Sesioni final i pitching (6 gusht): i moderuar nga Jing Haase, i ndjekur nga takime individuale një-për-një me profesionistë të industrisë.

Jura

Sari Volanen – Commissioning Editor, Yle Finland

Laurent Crouzeix – Co-Director, Clermont-Ferrand international Short Film Festival & Euro Connection-Coordinator

Alessandro Giorgio – Programmer, Italian Short Film Center & ShorTO Film Market

Jenny Luukkonen – Co-production Executive for Shorts & Documentaries, Film i Väst (Sweden)

Takimet Një-për-Një

Pas sesionit të pitching-ut, u mbajtën më shumë se 70 takime individuale me profesionistë ndërkombëtarë të industrisë.

Decision makers present:

Alessandro Giorgio, Italian Short Film Center

Laurent Crouzeix, Clermont-Ferrand International Short Film Festival

Yvonne Kouadjo, The New York Times: Op-Docs

Tam Dan Vu, Travelling Distribution

Brigid O'Shea, Documentary Association of Europe (DAE)
 Ben Vandendaele, Radiator Films

Catherine Colas, ARTE/ZDF

Marko Grba Singh, Beldocs

Melissa Lindgren, Story AB (Sweden)

Sari Volanen, Yle Finland

Çdo ekip projekti u takua me 5-6 vendimmarrës të ndryshëm.

EURO CONNECTION Award:
I Still Haven't Cried

By: Flaka Kokolli (Kosovo)

AGORA MARKET Award:
Discobox

By: Romina Ruda (Albania)

YOU ONLY PITCH TWICE Award:
Who Is Singing?

By: Ana Morina (Kosovo)

FESTIVAL STRATEGY Award presented
by Square Eyes: Soil

By: Kiril Karakash and Svetislav
Podleshanov (North Macedonia)

TALENT DOC Award by KCC:
Soundtrack of a People: Boom

By: Fjolla Muharremi (Kosovo)

BEST PITCH Award by DokuFest:
sveti antun pustinja

By: Antonio Dimovski
(North Macedonia)

BEST PROJECT - Creative Force by
the Swedish Embassy: Who Is Singing?

By: Ana Morina (Kosovo)

FITUESIT

Ceremonia e çmimeve u mbajt më 6 gusht 2025, gjatë pritjes zyrtare të organizuar nga Qendra Kinematografike e Kosovës.

Në këtë edicion të parë, Forumi shpërbleu tetë projekte me çmime që përfshinin mbështetje financiare, pjesëmarrje në tregje filmike ndërkombëtare dhe mentorim profesional.

PËRFUNDIM

Edicioni i parë i Forumit të Filmit të Shkurtër shënoi një fillim të suksesshëm të një platforme të re rajonale bashkëpunimi në kuadër të një festivali dokumentar.

Me 48 aplikime dhe 8 projekte të përzgjedhura, forumi krijoi një model praktik të bashkëpunimit ballkanik, duke ofruar mentorim, prezantim dhe akses në tregjet ndërkombëtare të filmit.

Ky edicion i parë tregoi qartë se bashkëpunimi ndërkufitar është i mundur dhe i frytshëm, kur ndërtohet mbi vizion të përbashkët artistik, jo vetëm mbi buxhete.

Përtej çmimeve, forumi krijoi rrjete profesionale të qëndrueshme, rriti cilësinë e projekteve dhe ndërtoi ura drejt industrisë evropiane të filmit të shkurtër.

Në thelb, Forumi dëshmoi se një platformë e mirë-projektuar mund të bëhet katalizator për kreativitet, dukshmëri dhe bashkëprodhim artistik në rajon.

Brett Story in conversation with Pamela Cohn

MasterClass with Oleksiy Radynski

How I shot Fiume O Morte!

Approach to electronic percussion

MASTERCLASSES

Brett Story in conversation with Pamela Cohn

Regjisorja dhe dokumentaristja e njohur kanadeze Brett Story mbajti një masterclass frymëzues më 5 gusht 2025 në Shkollën e Muzikës “Lorenc Antoni”.

Në bisedë me Pamela Cohn, Story ndau përvojat e saj mbi qasjen ndaj tregimit hapësinor (spatial story-telling) dhe etikën e përfaqësimit të komuniteteve të marginalizuara.

Ajo theksoi rëndësinë e vëzhgimit të përditshmërisë si akt politik dhe poetik, duke e parë dokumentarin si një mjet për të zbuluar strukturat e padukshme të pushtetit që formojnë jetën e përditshme.

Pjesëmarrësit morën njohuri të vlefshme mbi mënyrën se si të ndërtojnë narrativa të ndjeshme e autentike, duke ruajtur integritetin dhe empatinë ndaj subjekteve që portretizojnë.

MasterClass with Oleksiy Radynski

Më 8 gusht 2025, regjisori ukrainas Oleksiy Radynski, i njohur për punën e tij në dokumentimin e krimeve të luftës, mbajti një sesion në të njëjtën shkollë.

Ai foli mbi filmat e tij Chornobyl 22 dhe Special Operation, duke analizuar formatet filmike si dëshmi juridike dhe historike të dhunës.

Radynski ndau përvojën e tij në filmimin e provave në terren gjatë pushtimit rus, dhe vuri në pah dilemën mes nevojës për dokumentim dhe respektin ndaj vuajtjes së tjetrit.

Përmes shembujve nga puna e tij, ai tregoi se kamera mund të bëhet një instrument i kujtesës dhe drejtësisë, duke shërbyer si arkiv i gjallë i realitetit të dhunshëm që përndryshe do të zhdukej.

How I shot Fiume O Morte!

Më 7 gusht 2025, regjisori kroat Igor Bezinović mbajti një ligjëratë mbi filmin e tij Fiume O Morte!, në bashkëbisedim me Thomas Logoreci.

Bezinović foli për sfidat e prodhimit të filmit dhe qasjen e tij ndaj historisë dhe identitetit.

Ai tregoi se projekti kërkonte gërshetim midis dokumentarit dhe eksperimentit, duke përdorur narrativa personale për të eksploruar histori kolektive.

Për pjesëmarrësit, kjo ishte një mundësi për të parë se si ndërtimi i një filmi mund të bëhet proces reflektimi historik e politik, po aq sa artistik.

Approach to electronic percussion

On August 7, 2025, musician and composer Cinna Peyghamy led a masterclass focusing on electronic percussion. Peyghamy’s session delved into the techniques and creative processes behind electronic music production, offering participants a hands-on experience in crafting unique soundscapes. The masterclass highlighted the fusion of traditional rhythms with modern technology, providing attendees with a comprehensive understanding of contemporary music production.

DOKULAB

Projekte të përfunduara së fundmi:

BREAKING BORDERS

**D:FICT: INOVACIONI DIGJITAL NË FILM DHE
TRANSFORMIMI KULTUROR**

YESS

RE:CONNECT

Projekte në zhvillim:

CREATIVE FORCE - Institutional Support

(2024 - 2028)

BEYOND SILENCE

(August 2025 - April 2026)

BREAKING BORDERS

DokuFest ka nisur një bashkëpunim të ri emocionues me Scottish Documentary Institute (SDI) nën emrin Breaking Borders. Programi bashkoi tetë kineastë të rinj – katër nga Kosova dhe katër nga Skocia – në një rezidencë 19-ditore në Prizren, të mbështetur nga British Council. Pjesëmarrësit shkuan përtej bashkëpunimit tradicional: përmes punëtorive, shfaqjeve filmike, mentorimit dhe eksplorimit lokal, ata hulumtuan tema si migrimi, rezistenca politike dhe dhuna në konflikte, duke ndërthurur tregime personale me realitete shoqërore më të gjera. Ideja udhëheqëse ishte “bashkëpunimi radikal”, që vendos autorësinë e përbashkët dhe shkëmbimin kulturor mbi ndarjen tradicionale mes regjisorëve dhe subjekteve.

Rezultati i Breaking Borders ishte një seri dokumentarësh të shkurtër që premieruan në DokuFest 2025 gjatë sesionit industrial. Këto filma nuk janë vetëm tregime, por nxitje për reflektim dhe lidhje përtej kufijve, duke dëshmuar se dokumentari i shkurtër mund të jetë urgjent, intim dhe politikisht i fuqishëm.

Mbështetur nga British Council.

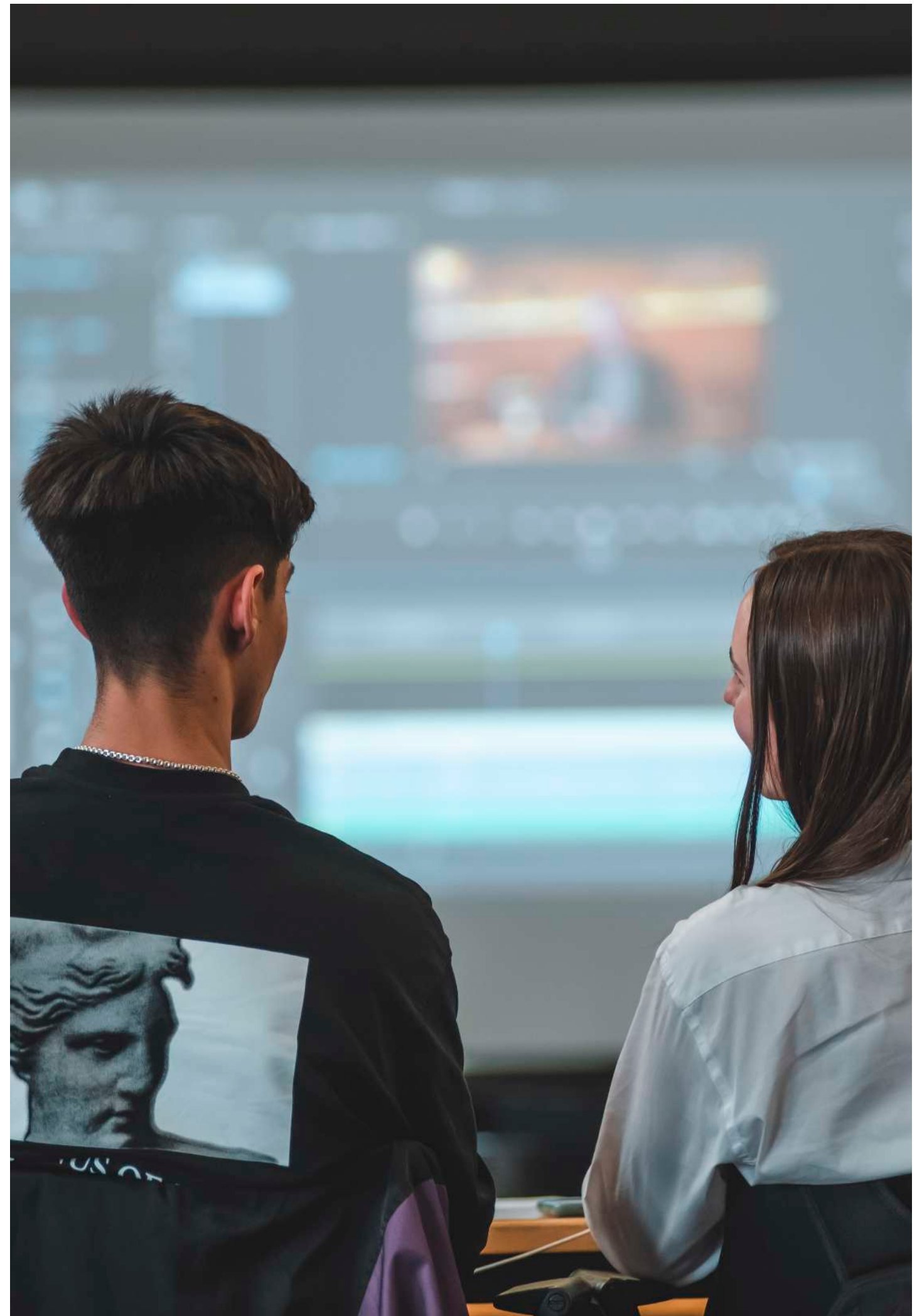
D:FICT: INOVACIONI DIGJITAL NË FILM DHE TRANSFORMIMI KULTUROR

Një seri punëtorish dhe mundësish praktike për krijim filmik, D:FICT trajnoi të rinjtë e Kosovës (mosha 12-18) në prodhimin digjital të përmbajtjeve dhe teknikat filmike, nga bazat deri te nivelet e avancuara.

Projekti filloi me një thirrje publike për shkolla dhe individë, ku u morën aplikime nga 38 shkolla dhe 163 nxënës individualë. Prej tyre u përzgjedhën 18 shkolla dhe 15 individë, me rreth 10 nxënës për shkollë. Një pyetësor paraprak ndihmoi në përshtatjen e kurrikulës sipas aftësive, nevojave dhe motivimit të pjesëmarrësve.

Programi u nda në tre module trajnuese të mbajtura në ITP Prizren: Aftësi Digjitale Bazike dhe Siguri Kibernetike – 228 pjesëmarrës (138 vajza, 90 djem), udhëhequr nga Hallakate. Filmi Dokumentar Kreativ – 199 pjesëmarrës (129 vajza, 70 djem), nën mentorimin e kineastëve vendorë. Tregimi Imersiv me AR/VR – 137 pjesëmarrës (95 vajza, 42 djem), udhëhequr nga Jérémy Laurichesse, me përdorim të Unity dhe Unreal Engine. Punëtoritë përfunduan me projekte të realizuara nga nxënësit dhe një shfaqje finale në DokuFest, me plane për ekspozita publike në katër komuna të tjera gjatë shtatorit.

Ky projekt implementohet në bashkëpunim me Parkun e Inovacionit dhe Trajnimit në Prizren të GIZ Kosova.

YESS

Projekti YESS, në bashkëpunim me UNICEF, Peacebuilding Fund dhe IOM Kosovo, synoi fuqizimin e rreth 250 nxënësve në 11 komuna përmes trajnimeve në rrëfim, fotografi dhe kinematografi. Nga tetori 2024 deri në nëntor 2025, projekti ofroi punëtori dyditore në secilën komunë, me 25 pjesëmarrës për vendndodhje, duke përfshirë mentoritë dhe ndërtimin e një dokumentari përmbledhës mbi rrugëtimin e pjesëmarrësve.

Nxënësit punuan nën mentorimin e ekipit të DokuFest-it gjatë post-produksionit, duke zhvilluar dhjetë tregime njerëzore dhe një film dokumentar të shkurtër, që do të shfaqet në Talent Day në DokuFest. Projekti jo vetëm që zhvilloi aftësi rrëfimi dhe prodhimi mediatik, por edhe krijoi një platformë për zërat e rinj që nxisin vetëdije dhe ndryshim social.

Ky projekt është mbështetur financiarisht nga Peacebuilding Fund në partneritet me UNICEF dhe IOM në Kosovë.

RE:CONNECT

Eksplorimi i Identitetit përmes Bashkëpunimit Filmik

Në bashkëpunim me Kino Kosova, DokuFest zhvilloi Re:Connect, një program që bashkoi të rinj nga Kosova dhe diaspora për të reflektuar mbi rrënjët, identitetin, trashëgiminë e përbashkët dhe të drejtat e njeriut. Përmes punëtorive, ligjëratave dhe sesioneve prodhuese, pjesëmarrësit u mentoruan nga kineastë të njohur si Blerta Basholli, Norika Sefa, Anita Morina, Dea Gjinovci, Elena Avdija e të tjerë.

Rezultati përfundimtar ishin tre filma bashkëpunues: MAJKA – Aida Haric: një udhëtim shumë-shtresor mbi kujtesën familjare dhe identitetin; BRENDA JASHTE – Albin Musaj: reflektim personal dhe dialog familjar mbi largësinë dhe përkatësinë; SHPI(J)A – Valentina Ortega: eksplorim i konceptit të “shtëpisë” përtej kufijve dhe brezave. Secili film shpreh në mënyrën e vet kujtesën, përkatësinë dhe hapësirën ndërmjet botëve.

Në partneritet me Kino Kosova, mbështetur nga Movetia.

movetia

Austausch und Mobilität
Echanges et mobilité
Scambi e mobilità
Exchange and mobility

**KINO
KOSOVA**

CREATIVE FORCE - MBËSHTETJE INSTITUCIONALE (2024 - 2028)

- 1) Përmirësimi i përvojës së festivalit
- 2) Fuqizimi përmes DokuLab
- 3) Promovimi i barazisë gjinore

Përfshin edhe programe trajnimi për të rinjtë, trajnimin e mësuesve, forumin e filmave të shkurtër.

Creative Force është një iniciativë pesëvjeçare ndërmjet DokuFest dhe Sida-s (Agjencia Suedeze për Bashkëpunim Ndërkombëtar për Zhvillim), e zhvilluar për të forcuar peizazhin kulturor dhe krijues të Kosovës përmes filmit dhe arteve. Misioni i saj është ndërtuar mbi tre shtylla kryesore: rritjen e cilësisë dhe shtrirjes së vetë festivalit DokuFest duke zgjeruar bashkëpunimet ndërkombëtare dhe duke promovuar qëndrueshmërinë dhe diversitetin; fuqizimin e rrëfimitarëve të rinj përmes DokuLab - duke ofruar edukim filmik, grante dhe partneritete me shkollat; dhe promovimin e barazisë gjinore duke përqendruar zërat e grave në kinema dhe duke ushqyer narrativa gjithëpërfshirëse. Programi gjithashtu thekson angazhimin me çështjet sociale - si demokracia, të drejtat e njeriut, ndryshimet klimatike - përmes filmave, ndërsa zgjeron partneritetet me institucionet arsimore dhe aktorët kulturorë në të gjithë Kosovën.

Gjatë viteve të fundit, Creative Force ka arritur tashmë progres të dukshëm: DokuFest dhe DokuLab kanë zhvilluar një plan strategjik afatgjatë (2024-2028) përmes punëtorive pjesëmarrëse; programimi tematik i filmave ka adresuar sfidat bashkëkohore; partneritetet me festivale ndërkombëtare dhe programet e mentorimit janë zgjeruar; dhe marrëveshjet janë duke u arritur me Ministrinë e Arsimit për të integruar filmin në të nxënë. Vizioni i programit është i guximshëm: të transformojë Prizrenin në një qendër rajonale kinematografike, të ndërtojë kapacitete midis të rinjve dhe edukatorëve, të mbështesë rrëfimitarët vendas për të arritur platforma globale dhe të ngulisë kulturën, dialogun dhe drejtësinë sociale në zemër të së ardhmes krijuese të Kosovës. Një nga rezultatet e rëndësishme është edhe krijimi i Forumit të Filmit të Shkurtër.

Forumi i Filmave të Shkurtër

Platforma e parë e bashkëprodhimit dhe prezantimit të filmave të shkurtër në Ballkan. Tetë projekte nga Kosova, Shqipëria dhe Maqedonia e Veriut iu prezantuan një audience ndërkombëtare producentësh, distributorësh, përfaqësuesish festivalesh dhe transmetuesish. Forumi mbushi një boshllëk të munguar prej kohësh në ekosistemin rajonal të filmit, duke krijuar mundësi të reja për regjisorët e rinj dhe duke ndihmuar filmat e shkurtër të udhëtojnë përtej kufijve kombëtarë.

Mbështetur nga SIDA.

Embassy of Sweden
Pristina

BEYOND SILENCE (AUGUST 2025 - APRIL 2026)

Beyond Silence – Fuqizimi i Zërave për Drejtësi dhe Kujtesë është një nismë e përbashkët mes DokuFest dhe Humanitarian Law Center Kosovo, që e sjell drejtësinë tranzicionale në diskursin publik përmes filmit, edukimit dhe dialogut rajonal. Projekti përdor kinemanë dhe tregimin për të eksploruar trashëgimitë e luftës, kërkimin e së vërtetës dhe kujtesën në Ballkanin Perëndimor. Në qendër të tij janë trajnime për mësues, dëshmi të mbijetuarve, dhe ngjarje publike si paneli DokuTalk “Beyond Silence”, ku studiues, gazetarë e regjisorë përballen me heshtjen dhe pandëshkueshmërinë.

Projekti gjithashtu përfshin përfshirjen e materialeve dokumentare në bibliotekën digjitale të mësuesve, work-shope ndërtuese për OJQ-të, shfaqje publike dhe fushata avokimi, duke krijuar burime të qëndrueshme arsimore dhe ndikim komunitar afatgjatë. Kështu, Beyond Silence lidh drejtësinë me kujtesën dhe arsimin, duke e kthyer të kaluarën në mjet për dialog dhe ndryshim shoqëror.

Mbështetur nga Bashkimi Evropian dhe implementuar nga UNDP.

THANK YOU FOR YOUR SUPPORT

FALEMINDERIT PËR MBËSHTETJEN TUAJ

General Sponsor

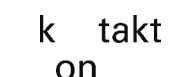
Principal Partner

Principal Partner

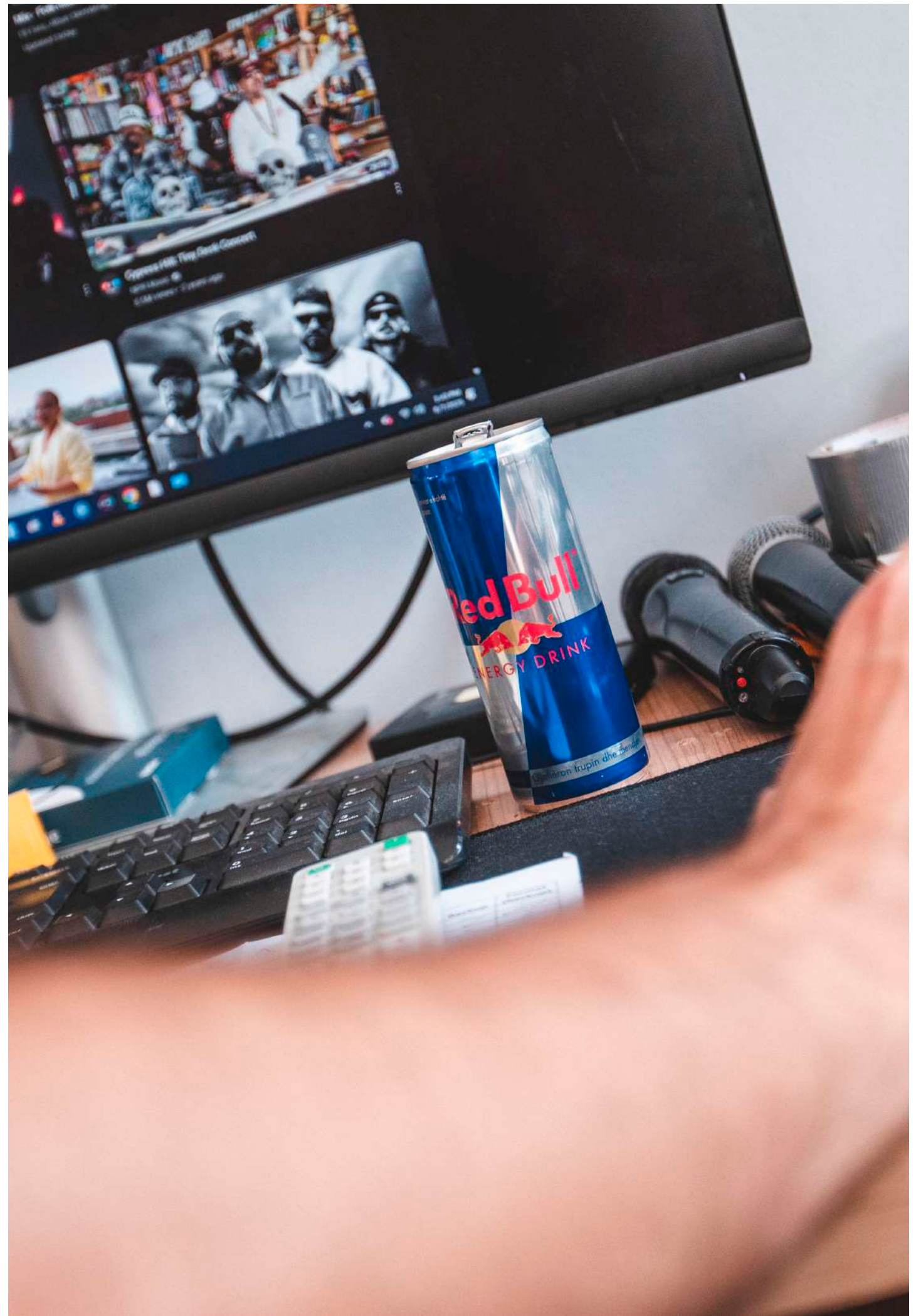

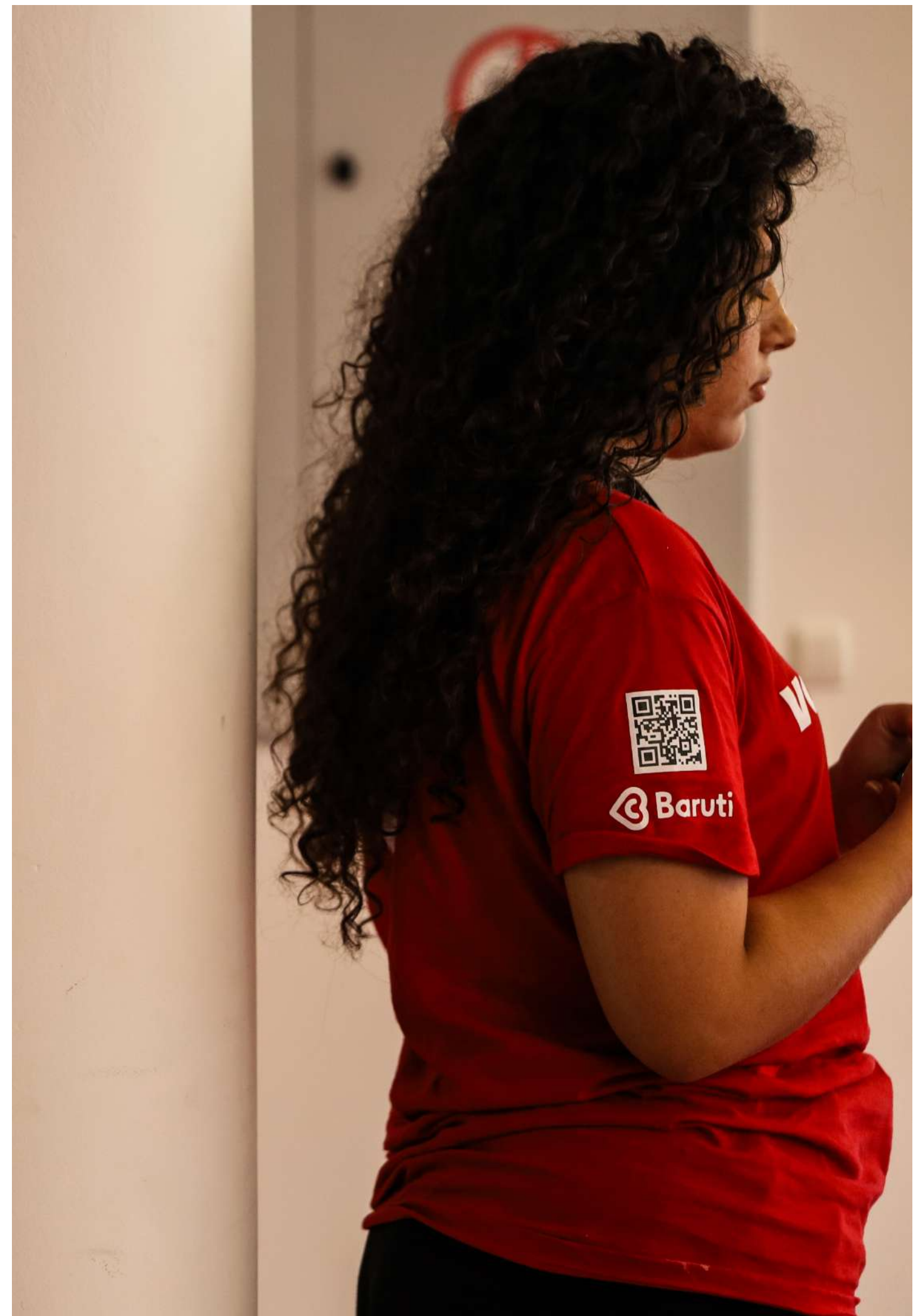
Golden Sponsor

**DOKU
FEST**

24th International Documentary
& Short Film Festival

**Best Int'l
Feature Doc**

August 2025 Píraen, KOSOVO